

योहानाने लिहिलेले येशु ख्रिस्ताचे शुभवर्तमान योहाननी लिखेल येशु ख्रिस्तनं शुभवर्तमान वळख

योहाननी लिखेल हाई शुभवर्तमान नविन करारमातील चार शुभवर्तमानसपैकी एक शे, जे येशु ख्रिस्तना जिवननं वर्णन करस. मत्तय, मार्क, लूक अनी योहान ह्यासनाद्वारा ह्या पुस्तके येशु ख्रिस्तना मृत्युनंतर लिखात, ह्या पुस्तकसले “शुभवर्तमान” अस म्हणतस, ख्रिस्तना जन्मनंतर १० वरीसना जवळपास हाई शुभवर्तमान येशुना शिष्य योहान ह्यानी लिख व्हतं. पुस्तकमा असं लिखेल नही की, योहान लेखक शे. तरी हाई पुस्तकनी लेखननी पध्दत १ ला, २ रा, ३ रा योहान ह्या पत्रसनामायकच शेतस. काही प्राचीन लेखकसले वाटस की योहान इफिस शहरमा रूहाये म्हणीसन हाई पुस्तक त्यानी इफिस शहरमा लिखं व्हई.

योहान स्पष्टपणतीन सांगस की, हाई पुस्तकना हेतु लोकसले येशु ख्रिस्त जिवत देवना पोर्या योहान २०:३१ असं ईश्वस कराले मदत करस. यावर ईश्वस ठेवावर आपण त्याना नावमा जिवन जगु शकतस. हाई पुस्तक यहूदी अनी गैरयहूदी वाचनाराकरता लिखाई जायेल शे. योहानना शुभवर्तमानमा बाकीना तीन शुभवर्तमानसपेक्षा काही येगळा गोष्टी शेतस. येशुनी करेल चमत्कारवर त्यानी ध्यान केंद्रीत करेल शे अनी त्यानी दृष्टांताबद्दल बराच काही लिखी ठेवात नही. येशुना बाप्तिस्मा अनी अरण्यमाधली परिक्षा यासना सारख्या बाकिन्या महत्वाना घटना हाई शुभवर्तमानमा लिखेल नहीत.

रूपरेषा

- १ योहान शुभवर्तमाननी सुरवात. १:१-१८
२. नंतर तो त्या काही चमत्कारबद्दल लिखस ज्या येशुनी करात. १:१९-१२:५०
३. नंतर तो येशुना जिवनना बराच काही घटनासना वर्णन करस जे त्याले मरण अनी पुनरुत्थाननाजोडे लई जास. १३:१-२०:३१
४. नंतर योहान शुभवर्तमान संपवस. ज्यानामा एक येळ येशु मरेलमाईन ऊठीसन लोकसना समोर वना. अनी पुस्तक लिखाना आपला उद्देशबद्दल लिखस. २१

जिवनना शब्द

- 1 सुरवातले शब्द व्हता; शब्द देवसंगे व्हता अनी शब्द देव व्हता.
- 2 तोच शब्द सुरवातपाईनच देवनासंगे व्हता.
- 3 सर्वकाही त्यानी शब्दघाई बनाडं; जे सर्वकाही बनी गयं त्यामा कोणतीच वस्तु अशी नही जी त्यानाशिवाय बननी व्हई.
- 4 शब्दमा जिवन व्हतं अनी ते जिवन मनुष्यले प्रकाश व्हतं.
- 5 तो प्रकाश अंधारामा चमकस, तरी अंधारना प्रभाव त्यानावर पडना नही.
- 6 ✨देवनी धाडेल एक संदेशवाहक प्रकट व्हयना त्यानं नाव व्हतं योहान.
- 7 तो प्रकाशबद्दल साक्ष देवाकरता वना; यानाकरता की त्यानाद्वारा सर्वासनी त्याना संदेश ऐकीसन ईश्वास कराले पाहिजे.
- 8 तो स्वतः प्रकाश नव्हता; तर तो त्या प्रकाशबद्दल साक्ष देवाकरता येल व्हता.
- 9 जो खरा प्रकाश प्रत्येक माणुसले प्रकाशमय करस तो जगमा येणार व्हता.
- 10 तो शब्द जगमा व्हता, अनी देवनी त्यानाद्वारा जगले अस्तित्वमा आणं, तरी जगनी त्याले वळखं नही.
- 11 तो आपला स्वतःना लोकसकडे वना, तरी त्याना स्वतःना लोकसनी त्याना स्विकार करा नही.
- 12 परंतु जितलासनी त्याना स्विकार करा, म्हणीसन तितलासले म्हणजे त्याना नाववर ईश्वास ठेयेल शे, त्यासले त्यानी देवना पोर्त्या व्हवाना अधिकार दिधा.
- 13 तो रक्तघाई नही, शरिरना ईच्छाघाई नही, अनी मनुष्यना ईच्छाघाई नही, पण परमेश्वरना ईच्छातीन उत्पन्न व्हयेल शे.
- 14 शब्दनी शरीर धारण करं, कृपा अनी सत्य याघाई परीपूर्ण राहिनसुध्दा तो आमनामा जिवन जगना, आम्हीन त्यानं गौरव दखं ते गौरव देवबापकडतीन येल एकुलता एक पोर्त्यानं रहास अस व्हतं.
- 15 योहान त्यानाबद्दल साक्ष देस अनी उच्चा आवाजमा म्हणस, “जो मना मांगतीन ई राहीना, ‘तो मनापेक्षा महान शे, कारण तो मना जन्मना पहिले व्हता.’ ”
- 16 देवना कृपेना परीपूर्णता मातीन आपला सर्वासले, आशिर्वादघाई भरी दिधं.
- 17 देवनी नियमशास्त्र हाई मोशेना द्वारा देयल व्हतं, पण कृपा अनी सत्य हाई येशु ख्रिस्तनाद्वारा येल शे.
- 18 देवले कधीच कोणी दखेल नही, जो एकुलता एक पोर्त्या, जो देवबाप मायक शे, अनी जो त्यानाजोडे बठेल शे, त्याच पोर्त्याद्वारे देवनी स्वतःले प्रकट करं.

बाप्तिस्मा करनारा योहानना संदेश

(मत्तय ३:१-१२; मार्क १:१-८; लूक ३:१-१८)

19 योहाननी साक्ष हाई शे की, जवय यहूदी अधिकारीसनी यरूशलेम शहरमातीन याजकसले अनं लेवी* लोकेसले योहानले ईचाराले धाडं की, “तु कोण शे?”

20 योहाननी उत्तर देवाकरता नकार दिधा नही, पण उघडपणतीन अनी स्पष्टपणतीन मान्य करं की, “मी ख्रिस्त नही शे”

21 तवय त्यासनी त्याले ईचारं, “तर मंग तु कोण शे? तु एलिया शे का?” योहान बोलना, “नही, तु संदेष्टा शे का?” आखो त्यासनी ईचारं. त्यावर त्यानी उत्तर दिधं, “नही.”

22 “मंग त्या त्याले बोलणात, आमले सांग मंग तु कोण शे, ज्यासनी आमले धाडेल शे त्यासले सांगाकरता आमले उत्तर दे. तु स्वतःबद्दल काय म्हणस?”

23 तो बोलणा यशया संदेष्टानी सांगेल प्रमाणे;
“मी जंगलमा एक घोषणा करनारानी वाणी शे;
प्रभुना मार्ग नीट करा!”

24 ह्या संदेशवाहकसले परूशीसनी धाडेल व्हतं,

25 मंग त्यासनी† त्याले ईचारं, “जर तु ख्रिस्त नही शे, जर तु एलिया नही शे अनं संदेष्टा बी नही शे, मंग बाप्तिस्मा का बर देस?”

26 योहाननी उत्तर दिधं, “मी तर पाणीघाई बाप्तिस्मा देस, पण तुमनामा एकजण असा उभा शे की, ज्याले तुम्हीन वळखतस नही.

27 हाऊ तोच शे जो मना नंतर येणार शे, त्याना पायमधला जोडानी दोरी सोडानी पण मनी लायकी नही.”

28 ह्या गोष्टी यार्देन नदीना पलीकडे बेथानीमा जठे योहान बाप्तिस्मा दि राहिता तठे घडण्यात.

देवना कोकरा

29 दुसरा दिन योहाननी दखं की येशु त्यानाकडे ई राहिना, अनं बोलना, “हाऊ दखा, जगना पाप उचली लेणारा, देवना कोकरा!”

30 हाऊच तो शे ज्यानाबद्दल मी सांगेल व्हतं, “मना नंतर एकजण ई राहिना, पण तो मनापेक्षा श्रेष्ठ शे, कारण मना जन्मना पहिले तो अस्तित्वमा व्हता.”

* 1:19 १:१९ लेवी याजकसले मदत करनारा † 1:25 १:२५ त्यासनी संदेशवाहकसनी

31 मी त्याले वळखेल नव्हतं, पण मी याकरता पाणीघाई बाप्तिस्मा देत वनु की त्यानी इझ्राएलवर प्रकट व्हावे पाहिजे.

32 योहाननी अशी साक्ष दिधी की; “मी आत्मावे स्वर्गमाईन कबुतरना मायक उतरतांना दखं अनी तो त्यानावर थांबना हाई दखेल शे.

33 अजुन पर्यंत मी त्याले वळखेल नव्हतं तो एक व्हता, पण त्या देवनी, ज्यानी माले पाणीघाई बाप्तिस्मा कराले धाडेल शे, त्यानी माले सांगेल व्हतं, “तु ज्या माणुसवर आत्मा उतरतांना अनं त्यानावर थांबेल दखशी; तोच पवित्र आत्माघाई बाप्तिस्मा करनारा शे.’

34 योहान बोलणा, मी दखेल शे,” अनं “मी तुमले साक्ष देस, हाऊ देवना पोर्या शे.”

येशुना पहिला शिष्य

35 दुसरा दिन योहान त्याना दोन शिष्यससंगे उभा व्हता,

36 जवय योहान येशुले जातांना दखीन बोलना, “दखा, हाऊ देवना कोकरा!”

37 दोन शिष्य त्यानं हाई बोलनं ऐकीसन येशुना मांगे निंधी गयात.

38 येशुने वळीन त्यासले मांगे येतांना दखं, अनं त्यासले ईचारं, “तुम्हीन काय शोधी राहिनात?” त्या बोलणात, रब्बी, म्हणजे “गुरजी तुम्हीन कोठे रहातस?”

39 येशु त्यासले बोलना, “चला अनं दखा.” कारण जवळपास संध्याकायना चार वाजेल व्हतात. मंग त्यासनी त्यानासंगे जाईन दखं तो कोठे रहास, अनी त्या दिन त्यानासंगेच राहिनात.

40 योहानना बोलणं ऐकीन त्यानामांगे त्या दोनजण गयात त्यासनामातीन एक अंद्रिया, जो शिमोन पेत्रना भाऊ हाऊ व्हता.

41 त्याले त्याना स्वतःना भाऊ शिमोन पहिले भेटना, तवय तो त्याले बोलना, “आमले मसीहा,” म्हणजे “ख्रिस्त” सापडना.

42 मंग तो त्याले येशुजोडे लई गया.

येशु त्याले दखीन बोलना, तु योहानना पोर्या शिमोन शे, पण तुले केफा म्हणजे पेत्र म्हणतीन त्याना अर्थ म्हणजे “खडक”

येशु फिलीप्प अनं नथनेलले बलावस

43 पुढला दिन येशुनी गालीलमा जावना निर्णय लिधा. तवय फिलीप्प त्याले भेटना; येशुनी त्याले सांगं, “मनामांगे ये!”

44 फिलीप्प हाऊ अंद्रिया अनं पेत्रना गावना म्हणजे बेथसैदाना व्हता.

45 फिलीप्पले नथनेल भेटावर तो त्याले बोलना, “ज्यानाबद्दल मोशेनी नियमशान्नामा लिखेल शे अनं संदेष्टानी बी त्यानाबद्दल लिखेल शे. तो म्हणजे योसेफना पोर्या, नासरेथ गावना येशु, आमले सापडेल शे.”

46 नथनेल त्याले बोलना, “नासरेथमातीन काही चांगलं निघु शकस का?” फिलीप्प बोलना, “चल अनं दख”

47 येशु नथनेलले आपलाकडे येतांना दखीन, त्यानाबद्दल बोलना, “हाऊ खरा इझ्राएली शे, यानामा कपट नही!”

48 नथनेल त्याले बोलना, “तु माले कसं काय वळखस?” येशुनी उत्तर दिधं फिलीप्पनी तुले बलावाना पहिले, “तु अंजिरना झाडखाल उभा व्हता तवय मी तुले दखं.”

49 नथनेल बोलना, “गुरजी, तुम्हीन देवना पोर्या शेतस! तुम्हीन इझ्राएलना राजा शेतस!”

50 येशु बोलना, “मी तुले सांगं की, मी तुले अंजिरना झाडखाल उभं राहेल दखं म्हणीन तु ईश्र्वास धरस का? तु यानापेक्षा बी मोठ्या गोष्टी दखशीन!”

51 आखो तो त्यासले बोलना, “मी तुमले खरंखरं सांगस, की, तुम्हीन स्वर्गले उघडेल अनी देवना स्वर्गदूतसले चढतांना अनं मनुष्यना पोर्यावर म्हणजे मनावर उतरतांना दखशात.”

2

काना गावमाधलं लगीन

1 तीसरा दिन गालील शहरमाधला काना गाव आठे एक लगीन व्हतं, तठे येशुनी माय व्हती,

2 येशु अनी त्याना शिष्यसले बी लगीननं आमंत्रण व्हतं.

3 जवय द्राक्षरस संपना तवय येशुनी माय त्याले बोलनी, “त्यासनाजोडे द्राक्षरस नही शे.”

4 येशु तिले बोलना, “बाई ह्यानाशी तुना मना काय संबंघ? मनी येळ अजुन वनी नही.”

5 येशुनी माय नोकरसले बोलनी, “हाऊ जे सांगी ते करा.”

6 तठे यहूदीसना शुध्दीकरणना* रितप्रमाणे पाणीना सव दगाडी मडका ठेयेल व्हतात, त्यासमा शंभर लिटर पाणी माई इतल्या मोठल्या त्या व्हत्यात.

7 येशु नोकरसले बोलना, मडकामा पाणी भरा, तवय त्या त्यासनी पुर्ण भर्यात,

* 2:6 २:६ हात धवानी प्रथा

८ तवय त्यानी त्यासले सांगं, “आते त्यामातीन काढीन लिसन भोजन कारभारीकडे लई जा.” तवय त्या लई गयात

९ द्राक्षरस बनेल पाणी भोजन कारभारीनी जवय चाखं, पण तो द्राक्षरस कुठला शे हाई त्याले माहित नव्हतं, पण पाणी काढणारा नोकरसले माहित व्हतं, तवय भोजन कारभारीनी नवरदेवले बलावं.

१० अनी त्याले बोलना, “प्रत्येकजण पहिले चांगला द्राक्षरस देस, अनी जवय पाहुणा पिसन तुम व्हतस तवय बाशी देतस. पण तुम्हीन तर चांगला द्राक्षरस अजुन पावत ठेयल शे.”

११ येशुनी आपला चिन्हसनी हाई सुरवात गालीलमाधला काना आठे करीसन आपलं गौरव प्रकट करं, ते दखीसन त्याना शिष्यसनी त्यानावर ईश्वास धरा.

१२ ✧ त्यानंतर येशु, त्यानी माय, त्याना भाऊ अनं त्याना शिष्य कफर्णहुम गावले गयात अनी काही दिन तठे राहीनात.

येशु मंदिरमा जास

(मत्तय २१:१२, १३; मार्क ११:१५-१७; लूक १९:४५, ४६)

१३ तवय यहूदी लोकसना वल्हांडण सण जोडे वना, अनं येशु यरूशलेमले गया.

१४ अनी मंदिरमा गुरदोरं, मेंढरं, अनं कबुतरं ईकनारा अनी पैसा अदल बदल करनारा ह्या बठेल त्याले दखायनात.

१५ तवय येशुनी दोरीसना एक चाबुक बनाडीन मेंढरं अनी गुरदोरं या सर्वासले मंदिरमातीन हाकली दिधं; त्यानी पैसा अदल बदल करनारासना सर्व शिक्का फेकी दिधात अनं त्यासना चौरंग पालथा करी दिधात.

१६ अनी कबुतरं ईकनारासले सांगं, “हाई आठेन काढा, मना बापना घरले व्यापारीसनं घर करू नका.”

१७ तवय “तुना मंदिरमाधली मनी जिद्द माले आगनामायक जाळी टाकी” ✧ अस शास्त्रमा लिखेल शे हाई त्याना शिष्यसले आठवणं.

१८ यहूदी अधिकारीसनी त्याले सांगं, “तुम्हीन हाई करतस तर आमले काय चमत्कार दखाडतस तुमले त्याना अधिकार शे का?”

१९ ✧ येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “तुम्हीन हाई मंदिर मोडा, अनी मी ह्याले तिन दिनमा परत उभं करसु.”

✧ २:१२ मत्तय ४:१३ ✧ २:१७ २:१७ “तुना मंदिरमाधली मनी जिद्द माले आगनामायक जाळी टाकी” स्तोत्रसंहिता ६९:९ ✧ २:१९ २:१९ मत्तय २६:६१; २७:४०; मार्क १४:५८; १५:२९

20 यावर यहूदी लोके बोलनात, “हाई मंदिर बांधाले शेचाळीस वरीस लागनात अनी हाई तुम्हीन तिन दिनमा उभं करशात का?”

21 पण येशु तर आपला शरिरना मंदिरबद्दल सांगी राहीता.

22 जवय तो मरेलस मातीन जिवत व्हयना, तवय हाई त्यानी त्याना शिष्यसले सांगेल व्हतं, हाई त्यासले आठवणं अनी त्यासनी शास्त्रवर अनं येशुनी जे वचन सांगेल व्हतं त्यावर ईश्वर ठेवा.

येशु मनुष्यना ईचार वळखस

23 येशु वल्हांडण सणमा जवय यरूशलेमले व्हता तवय त्यानी करेल चमत्कार दखीन बराच लोकसनी त्याना नाववर ईश्वर ठेवा.

24 येशुने तर सर्वासले वळख व्हतं त्यामुये त्यानी स्वतःले त्यासना हातमा सोपं नही.

25 आखो एखादा मनुष्यनी मनुष्यबद्दल साक्ष देवाले पाहिजे अशी त्याले गरज नव्हती, कारण मनुष्यमा काय शे हाई त्यानी वळख व्हतं.

3

येशु अनी निकदेम

1 परूसी लोकसपैकी निकदेम नावना एक माणुस व्हता, तो यहूदी लोकसना एक अधिकारी व्हता.

2 तो एक रातले येशुकडे ईसन त्याले बोलना, “गुरजी, तुम्हीन देवकडतीन येल शिक्षक शेतस हाई माले माहीत शे. कारण ह्या ज्या चमत्कार तुम्हीन करतस त्या देवसंगे राहवाशिवाय कोणाघाईच करता येवाव नही.”

3 येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “मी तुले खरंखरं सांगस; जोपावत नविन जन्म लेस नही तोपावत कोणलेच देवनं राज्य दखता येस नही.”

4 निकदेम त्याले बोलना, “म्हतारा माणुस पुन्हा कसा जन्म लेवु शकस? त्यानाघाई त्यानी मायना गर्भमा दुसरीदाव जावाई का अनं जन्म लेवाई का?”

5 येशुनी उत्तर दिधं की, “मी तुले खरंखरं सांगस, पाणीघाई अनी आत्माघाई जन्म लेवाशिवाय कोणलेच देवना राज्यमा प्रवेश करता येत नही.

6 माणुस मायबापसपाईन शरीरघाई जन्म लेस, अनी आत्माकडतीन आत्मामा जन्म लेस.

7 तुमले नविन जन्म लेना पडी हाई मी तुले सांगं, म्हणीन आश्चर्य मानु नको.

8 वारा पाहिजे तिकडे वाहस; अनी त्याना आवाज तु ऐकस, पण तो कोठेन येस अनं कोठे जास हाई तुले कळस नही. जो कोणी आत्मापाईन जन्मेल शे त्यानं असच शे.”

9 निकदेमनी त्याले ईचारं, “या गोष्टी कशा होतीन?”

10 येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “तु इझ्राएल लोकसना गुरू” राहीन तुले या गोष्टी समजतस नही का?

11 मी तुले खरंखरं सांगस; की जे आमले माहित शे ते आम्हीन सांगतस अनी जे दखेल शे त्याबद्दल साक्ष देतस, अनी तुम्हीन आमनी साक्ष ऐकतस नही.

12 मी पृथ्वीवरल्या गोष्टी तुमले सांगा नंतर तुम्हीन ईश्वास करतस नही; तर मंग स्वर्गमाधल्या गोष्टी तुमले सांगा नंतर तुम्हीन कशा ईश्वास करशात?

13 स्वर्गमाईन येल मनुष्यना पोर्या यानाशिवाय कोणी बी स्वर्गमा वर जायेल नही.

14 जसं मोशेनी ओसाड प्रदेशमा पितळी सापले खांबवर उंच करं, त्यानामायकच आवश्यक शे की मनुष्यना पोर्याले उंच कराले पाहिजे,

15 याकरता की जो कोणी त्यानावर ईश्वास ठेई त्याले त्यानामा सार्वकालिक जिवन भेटी.

16 देवनी जगवर ईतली प्रीती करी की त्यानी आपला एकुलता एक पोर्या दिधा, याकरता की जो कोणी त्यानावर ईश्वास ठेवस त्याना नाश व्हणार नही तर त्याले सार्वकालिक जिवन भेटी.

17 देवनी पोर्याले जगना न्यायनिवाडा कराले नही, तर त्यानाद्वारे जगनं तारण व्हावं म्हणीन धाडेल शे.

18 जो त्यानावर ईश्वास ठेवस त्यानावर न्यायनिवाडानी येळ येवाव नही; पण जो ईश्वास ठेवस नही त्यासना न्यायनिवाडा पहिलेच व्हयेल शे, कारण त्यासनी देवना एकुलता एक पोर्याना नाववर ईश्वास नही ठेवा.

19 न्यायना निवाडा हाऊच शे की; जगमा प्रकाश येल शे पण लोकसनी प्रकाशपेक्षा अंधारवर जास्त प्रेम करं, कारण त्यासना कामे दुष्ट व्हतात.

20 जो कोणी दुष्ट कामे करस तो प्रकाशना व्देष करस, अनी आपली दुष्ट कामे दिसाले नको म्हणीन प्रकाशमा येस नही.

21 पण जो सत्यवर चालस तो प्रकाशकडे येस, याकरता की आपला कामे देवमा करेल शेतस हाई उघड व्हावे पाहिजे.

येशु अनी बाप्तिस्मा करनारा योहान

22 यानंतर येशु अनी त्याना शिष्य यहूदीया प्रांतमा वनात, जठे तो त्यासनासंगे राहिसन बाप्तिस्मा करे.

23 योहान बी शालिमाजोडेना एनोन आठे बाप्तिस्मा करे, कारण तठे खुप पाणी व्हतं. लोके त्यानाजोडे जायेत अनी तो त्यासले बाप्तिस्मा दे.

24 ✧कारण तोपावत योहानले कैदखानामा टाकेल नव्हतं.

25 योहानना काही शिष्यसना एक यहूदीसंगे शुध्दीकरणना रितीरिवाजवरतीन वाद व्हयना.

26 मंग त्या योहानकडे जाईसन त्याले बोलणात, गुरजी, यार्देनना पलीकडे जो तुमनासंगे व्हता, ज्यानाबद्दल तुम्हीन साक्ष दिधी व्हती? दखा, तो बाप्तिस्मा दि राहिना अनी सर्व लोके त्यानाजोडे जाई राहिनात!

27 योहाननी उत्तर दिधं, “जोपावत कोणता बी मनुष्यले स्वर्गमातीन काही देतस नही तोपावत त्याले काहीच भेटस नही.

28 ✧तुम्हीन स्वतः मनी साक्ष देतस, की मी सांगेल व्हतं, मी ख्रिस्त नही शे, पण त्यानापुढे माले धाडेल शे.

29 नवरदेव तोच शे ज्यानी नवरी शे; पण नवरदेवना मित्र, जो उभं राहिन त्यानं ऐकस, जवय तो नवरदेवना आवाज ऐकस तवय त्याले भलता आनंद व्हस. असाच मना आनंद पुर्ण व्हयेल शे.

30 त्यानं महत्व वाढाले पाहिजे अनं मनं महत्व कमी व्हावे पाहिजे हाई व्हणं अवश्य शे.”

स्वर्गमाईन येणारा तो कोण शे

31 जो वरतीन येस तो सर्वासपेक्षा श्रेष्ठ शे. जो पृथ्वीपाईन शे तो पृथ्वीना शे अनं तो पृथ्वीन्या गोष्टी बोलस, पण जो स्वर्गमातीन येस तो सर्वासपेक्षा उंच शे.

32 जे काही त्यानी दखेल अनी ऐकेल शे तो त्यानीच साक्ष देस, पण कोणीच त्यानी साक्षना स्विकार करस नही.

33 ज्यानी त्याना साक्षना स्विकार करेल शे त्यानी हाई गोष्टवर शिक्का मारेल शे की, देव सत्य शे.

34 कारण ज्याले देवनी धाडं तो देवना वचने बोलस; कारण तो आत्मा मोजी मापीसन देस नही.

35 ✧बाप पोरयावर प्रेम करस अनी त्यानी सर्वा काही त्याना हातमा देयल शे.

✧ **3:24** ३:२४ मत्तय १४:३; मार्क ६:१७; लूक ३:१९,२०
३:३५ मत्तय ११:२७; लूक १०:२२

✧ **3:28** ३:२८ योहान १:२० ✧ **3:35**

36 जो पोरयावर म्हणजे मनावर ईश्र्वास ठेवस त्याले सार्वकालिक जिवन शे; पण जो पोरयाले म्हणजे माले मानस नही त्याले जिवन दखाव नही, पण परमेश्र्वरना प्रकोप त्यानावर राही.

4

येशू अनी शोमरोनी बाई

1 येशू योहानपेक्षा जास्त शिष्य बनाडीन त्यासना बामिस्मा करी राहीना हाई पस्शी लोकसना कानवर जायेल शे.

2 तरी, येशू स्वतः बामिस्मा नही करे; तर त्याना शिष्य करेत.

3 अस जवय येशूले समजनं, तवय तो यहूदीया सोडीन परत गालीलले निंघी गया;

4 अनी त्याले शोमरोनमातीन जानं पडनं.

5 मंग तो शोमरोन प्रांतमातील सुखार नावना गावले वना तो, याकोबनी आपला पोर्या योसेफले देयल वावरजोडे व्हता.

6 तठे याकोबनी विहिर व्हती, येशू चालता चालता थकना अनं तसाच तो विहिरजोडे जाईन बसना. त्या येळले जवळपास बारा वाजेल व्हतात.

7 तठे एक शोमरोनी बाई पाणी भराले वनी, येशू तिले बोलना, “माले पेवाले पाणी दे.”

8 त्याना शिष्य जेवण ईकत लेवाले गावमा जायेल व्हतात.

9 तवय ती शोमरोनी बाई त्याले बोलनी, “तु यहूदी राहिसन अनी मी शोमरोनी तरी बी तु मनाकडे कशा काय पाणी मांगी राहीना?” कारण यहूदी शोमरोनीससंगे कोणताच प्रकारना व्यवहार करेत नही.

10 येशूनी तिले उत्तर दिधं, “जर तु देवनं दान म्हणजे काय अनी तो कोण शे जो तुले सांगी राहिना, माले पेवाले पाणी दे, हाई तुले कळतं तर तु त्यानाकडे मांगती, अनं तो तुले जिवननं पाणी देता.”

11 ती बाई त्याले बोलनी, “गुरजी, तुमना जोडे पाणी काढाले बादली नही शे, अनी विहिर खोल शे, मंग ते जिवत पाणी तुमना जोडे कोठेन?”

12 आमना पुर्वज याकोब यानी हाई विहिर आमले देयल शे; तो स्वतः, त्याना पोर्या अनी त्याना गुरडोरं हाई विहिरनं पाणी पेयेत, त्यानापेक्षा तुम्हीन मोठा शेतस का?”

13 येशूनी तिला उत्तर दिधं, “जो कोणी हाई पाणी पी! त्याले परत तहान लागी,

14 पण मी दिसु ते पाणी जो कोणी पी त्याले परत कधीच तहान लागाव नाही, जे पाणी मी त्याले दिसु, ते त्यामा सार्वकालिक जिवनकरता उसळनारा जिवत पाणीना झरा असा व्हई.”

15 ती बाई त्याले बोलली, “गुरुजी, माले तहान लागाले नको अनं माले पाणी काढाकरता आठपावत येनं पडाले नको, म्हणीन ते पाणी माले घा.”

16 येशु तिले बोलना, “तु जाईन तुना नवराले बलाव अनी ईकडे ये.”

17 ती बाई बोलली, “माले नवरा नाही.” येशु तिले बोलना, “माले नवरा नाही हाई तु बराबर बोलनी,

18 कारण तुले पाच नवरा व्हतात अनी आते जो शे तो तुना नवरा नाही शे, हाई तु खरं सांगं.”

19 ती बाई त्याले बोलली, “गुरुजी, तुम्हीन संदेशा शेतस हाई माले आते समजनं.

20 आमना शोमरोनी पुर्वजसंनी याच डोंगरवर देवनी भक्ती करी अनी तुम्हीन यहूदी म्हणतस, देवनी भक्ती ज्या जागावर कराले पाहिजे ती जागा यरूशलेममा शे.”

21 येशु तिले बोलना, “बाई, तुम्हीन देवबापनी भक्ती या डोंगरवर अनी यरूशलेममा बी करावत नाहीत अशी येळ ई राहीनी, हाई मनं खरं मानी ले.”

22 तुम्हीन शोमरोनीसले माहीत नाही असानी भक्ती तुम्हीन करतस; आमले यहूदीसले माहीत शे असानीच भक्ती आम्हीन करतस, कारण यहूदी लोकसमातीनच तारण शे.

23 तरी खरा भक्ती करनारा लोके आत्मातीन अनं खरापणतीन देवबापनी भक्ती करतीन अशी येळ ई राहिनी कदाचित येलच शे, कारण आपली भक्ती करनारा असा पाहिजेत अशी देवबापनी ईच्छा शे.

24 “देव आत्मा शे अनी त्याना भक्तसनी त्यानी भक्ती आत्मातीन अनं खरापणतीन कराले पाहिजे.”

25 ती बाई त्याले बोलली, “मसीहा म्हणजे ज्याले ख्रिस्त म्हणतस तो येणार शे हाई माले माहित शे, तो येवावर आमले सर्व गोष्टी सांगी.”

26 येशु तिले बोलना, “जो तुनासंगे बोली राहीना तो मीच शे.”

27 इतलामा त्याना शिष्य वनात अनी तो एक बाईसंगे बोली राहिना यानं त्यासले आश्चर्य वाटनं. तरी बी तिले कोणीच हाई नाही ईचार की, तुले काय पाहिजे किंवा तुम्हीन तिनासंगे का बर बोली राहिना.

28 ती बाई आपलं मडकं टाकीन, गावमा परत जाईन लोकसले सांगाले लागनी,

29 “या चला, त्या माणुसले दखा, ज्यानी मनाबद्दल सर्व सांगं जे मी करेल व्हतं. हाऊच तर ख्रिस्त नही?”

30 तवय त्या गावमातीन निंघीसन येशुकडे गयात.

31 त्याच येळले शिष्यसनी त्याले ईनंती करी की, “गुरजी, काहीतरी खाई ल्या!”

32 पण तो त्यासले बोलणा, “तुमले माहीत नही अस जेवण मनाजोडे खावाले शे.”

33 यावरतीन शिष्य एकमेकसले बोलनात, “कोणी तरी त्यानाकरता जेवण तर नही लई वना ना?”

34 येशु त्यासले बोलना, “ज्यानी माले धाडेल शे त्याना ईच्छाप्रमाणे करानं अनी त्यानी माले कार्य पुरं करानं हाईच मनं जेवण शे.”

35 “चार महीना बाकी शेतस मंग कापणी ई” अस तुम्हीन म्हणतस की नही? दखा, मी तुमले सांगस, आपला डोया वर करीसन वावरे दखा; त्या कापणीकरता पिकी जायेल शेतस!

36 कापणाराले आते मजुरी भेटी राहीनी अनं सार्वकालिक जिवनकरता पीक गोया करी राहीना; यानाकरता की पेरणारानी अनं कापणारानी बी संगे आनंद कराले पाहिजे.

37 “एक पेरस अनं एक कापस” अशी जी म्हण शे आठे ती खरी ठरस.

38 ज्यानाकरता तुम्हीन कष्ट करं नही ते कापाले मी तुमले धाडस; दुसरासनी कष्ट करेल शे अनं त्यासना कष्टना तुम्हीन भागीदारी व्हयेल शेतस.

39 “मी करेल सर्व त्यानी माले सांगं,” अशी साक्ष देनारी ती बाईना बोलनावरतीन त्या गावमधला बराच शोमरोनी लोकसनी येशुवर ईश्वास ठेवा.

40 अनी म्हणीन शोमरोनी त्यानाकडे वनात तवय त्यासनी त्याले, तुम्हीन आमना आठे मुक्काम करा, अशी ईनंती करी, अनी येशु तठे दोन दिन राहीना.

41 त्याना वचनंसवरतीन आखो कितलातरी लोकसनी ईश्वास धरा,

42 अनी त्या ती बाईले बोलनात, “आते तुना बोलणावरतीनच आम्हीन ईश्वास धरतस, कारण आम्हीन स्वतः ऐकी लिधं अनी आम्हीन समजी जायेल शेतस की, हाऊ खरच जगना तारणारा शे.”

येशु एक अधिकारीना पोर्त्याले बरं करस

43 मंग त्या दोन दिन नंतर येशु तठेन निंघीन गालीलमा गया.

44 ✨ कारण येशुनी स्वतः साक्ष दिधी की, “संदेष्टाले स्वतःना देशमा मान भेटस नही.”

45 ✨ जवय तो गालीलमा वना, तवय गालीलकरसनी त्यानं स्वागत करं, कारण यरूशलेममा सणना येळले जे काही त्यानी करं ते सर्व त्यासनी दखेल व्हतं अनी त्या बी सणले जायेल व्हतात.

46 ✨ मंग येशु गालीलमातीन काना गावले परत वना, तठे त्यानी पाणीना द्राक्षरस करेल व्हता. तठे राजाना एक अधिकारी व्हता, त्याना पोरया कफर्णहुम गावमा आजारी व्हता.

47 जवय येशु यहूदीयातीन गालीलले येल शे अस त्या अधिकारीनी ऐकं तवय तो त्यानाकडे गया, अनी तुम्हीन कफर्णहुमले ईसन मना पोरयाले बरं करा अशी त्यानी त्याले ईनंती करी, कारण तो मराले टेकेल व्हता.

48 त्यावर येशुनी त्याले सांगं, “तुम्हीन चिन्ह अनं चमत्कार दखाशिवाय ईश्वास ठेवश्यातच नही.”

49 तो अधिकारी त्याले बोलना, “गुरजी, मना पोरया मराना पहिले मनासंगे चला.”

50 येशुनी त्याले सांगं, “जा; तुना पोरया वाचेल शे!”

तो माणुस येशुना शब्दसवर ईश्वास ठेईन निधी गया.

51 तो जातांना त्याना दास त्याले भेटीन बोलना, “तुना पोरया वाची जायेल शे!”

52 त्यानी त्याले ईचारं त्याले कोणती येळले बरं वाटाले लागनं, त्यानी त्याले सांगं, कालदिन एक वाजाले त्याले बरं वाटाले लागनं.

53 तवय त्याना बाप समजी गया की जी येळले येशुनी सांगेल व्हतं की, “तुना पोरया वाचेल शे,” त्याच येळले हाई व्हईनं मंग त्यानी अनी त्याना सर्व घरानानी ईश्वास ठेवा.

54 येशुनी यहूदीया मातीन गालीलमा येवावर परत जो दुसरा चमत्कार करा तो हाऊच.

5

बेथेसदा तलाव जोडेना पांगया माणुस

1 त्यानानंतर यहूदीसना सण व्हता, तवय येशु यरूशलेमले गया.

✨ 4:44 ४:४४ मतय १३:५७; मार्क ६:४; लूक ४:२४

✨ 4:45 ४:४५ योहान २:२३

✨ 4:46

४:४६ योहान २:१-११

2 यरूशलेममा मेंढरू नावना दरवाजाजोडे एक तलाव शे, त्याले इब्री भाषामा बेथेसदा म्हणतस; त्यानाजोडे पाच बरांड्या शेतस.

3 त्यामा रोगी, आंधया, लंगडा, लखवा व्हयेल यासनी मोठी गर्दी पडी राहे.

4 * कारण देवदूत प्रत्येक येळले तलावमा उतरीन पाणी हाताये अनी पाणी हालवानंतर पहिले जो त्यामा जाई त्याले कोणता बी रोग व्हई तो बरा व्हई जाये.

5 तठे अडतीस वरीस पाईन आजारी माणुस व्हता.

6 येशुनी त्याले पडेल दखं अनी त्याले आजारी पडीन बराच दिन व्हयेल व्हतात; हाई वळखीन तो त्याले बोलना, “तुले बरं व्हवानी ईच्छा शे का?”

7 त्या आजारी माणुसनी त्याले उत्तर दिधं, “गुरजी, पाणी हालनं तवय माले तलावमा सोडाकरता मनासंगे कोणीच नही; अनी मी जास नही जास तेवढामा दुसरा कोणी बी मना पहीले उतरी जास.”

8 येशु त्याले बोलना, “ऊठ, तुनी चटई उचलीसन चाल.”

9 तवय तो माणुस लगेच बरा व्हयना अनं आपली चटई उचलीसन चालाले लागना.

तो शब्बाथ दिन व्हता.

10 यावरतीन यहूदी लोके त्या बरा व्हयेल माणुसले बोलना, “आज शब्बाथ दिन शे, तुनं खाट उचलीन चालनं योग्य नही शे.”

11 त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, “ज्यानी माले बरं करं त्यानीच माले सांगं की, तुनी खाट उचलीन चाल.”

12 त्यासनी त्याले ईचारं, “तुनी खाट उचलीन चाल अस तुले सांगणारा तो माणुस कोण शे?”

13 तो कोण शे हाई त्या बरा व्हयेल माणुसले माहीत नव्हतं, कारण त्या ठिकाणे लोकसनी गर्दी व्हती म्हणीन येशु तठेन निसटी गयता.

14 त्यानानंतर येशुनी त्याले मंदिरमा गाठीसन सांगं, “दख, तु आते बरा व्हयेल शे; आतेपाईन पाप करू नको, करशी तर, तुनं पहीलापेक्षा वाईट व्हई.”

15 त्या माणुसनी जाईन यहूदी अधिकारीसले सांगं, “ज्यानी माले बरं करं तो येशु शे.”

16 यामुये त्या यहूदी अधिकारी येशुना मांगे लागनात, कारण तो शब्बाथ दिनले असा कामे करे.

* 5:4 ५:४ हाई वचन काही मुळ शास्त्रलेखसमा सापडस नही

17 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मना बाप आत्तेपावत कामकरी राहीना अनी मी बी कामकरी राहीनु.”

18 यामुये यहूदी अधिकारीसनी त्याले मारी टाकाकरता जास्तीच खटपट करी; कारण नुसतं त्यानी शब्बाथ दिनना नियमले मोडं नही, तर तो देवले त्याना बाप म्हणीसन स्वतःले देवना बराबरीना ठराई राहीना.

येशुना अधिकार

19 यावर येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मी तुमले खरंखरं सांगस; पोर्ग्या स्वतः व्हईन काहीच करस नही; मी फक्त तेच करस जे मी मना बापले करतांना दखस; कारण जे बी बाप करस, तेच पोर्ग्या करस.

20 बाप पोर्ग्यावर प्रिती करस, तो जे काही करस ते सर्व पोर्ग्याले म्हणजे माले दखाडस; तुमले आश्चर्य वाटाले पाहिजे म्हणीसन तो यानातीन मोठा कामे माले दखाडी.

21 जसं बाप मरेलसले ऊठाडीन जिवत करस तसा पोर्ग्या बी पाहिजे त्याले जिवत करस.

22 बाप कोणाच न्याय करस नही, तर सर्व न्याय करानं काम त्यानी पोर्ग्याकडे सोपी देयल शे.

23 याकरता की जसं बापना सन्मान करतस तसा पोर्ग्याना बी सर्वासनी सन्मान कराले पाहिजे. जो पोर्ग्याना सन्मान करस नही तो, ज्यानी माले धाडेल शे, त्या बापना सन्मान करस नही.”

24 “मी तुमले खरंखरं सांगस; जो मनं वचन ऐकस अनी ज्यानी माले धाडेल शे त्यानावर ईश्र्वास ठेवस त्याले सार्वकालिक जिवन प्राप्त व्हई जायेल शे; अनी त्यानावर न्यायनी येळ येवाव नही, तो मरणमातीन जिननमा पार जायेल शे.

25 मी तुमले खरंखरं सांगस; अशी येळ ई राहीनी, ती ई जायेल शे, त्यामा मरेल लोके देवना पोर्ग्यानी वाणी ऐकतीन, अनी ज्या ऐकतीन त्या जिवत होतीन.

26 जसं बापमा स्वतःनं जिवन शे, तसं पोर्ग्यामा बी स्वतःनं जिवन र्हावाले पाहिजे अस त्यानी माले दिधं.

27 अनी तो मनुष्यना पोर्ग्या शे यामुये न्यायनिवाडा कराना अधिकार त्याले दिधा.

28 यानाबद्दल आश्चर्य करू नका; कारण अशी येळ ई राहीनी की, त्या येळले कबरसमातील सर्व लोके मनी वाणी ऐकतीन

29 ज्यासनी सत्कर्म करात त्या जिवनना पुनस्तथानकरता, अनी ज्यासनी दुष्कर्म करात त्या न्यायना पुनस्तथानकरता बाहेर येतीन.”

येशुबद्दल देवामा येल साक्ष

30 “मनाघाई स्वतः व्हईन काहीच करावत नही; जसं मी ऐकस तसाच न्यायनिवाडा करस, अनी मना न्याय खरा शे, कारण मी मना ईच्छाप्रमाणे नही तर ज्यानी माले धाडेल शे त्याना ईच्छाप्रमाणे कराले दखस.”

31 “मी स्वतःबद्दल साक्ष देस तर मनी साक्ष खरी नही.

32 मनाबद्दल साक्ष देणारा दुसरा शे, अनी जी साक्ष तो मनाबद्दल देस, ती खरी शे हाई माले माहीत शे.

33 ☆तुम्हीन बाप्तिस्मा करनारा योहानकडे साक्षीदारसले ईचाराले धाडं, अनी त्यानी जे सत्य त्याबद्दल साक्ष दिधी.

34 मनाबद्दल जी माणससनी साक्ष ती माले नको अस नही; पण हाई मी तुमले यानाकरता सांगस की तुमनं तारण व्हावले पाहिजे.”

35 योहान जळता अनं चमकता दिवानामायक व्हता, अनी तुमले त्याना प्रकाशमा काही येळ आनंद कराले चांगलं वाटनं.

36 पण जी साक्ष मनी शे ती योहानना साक्षपेक्षा मोठी शे; कारण देवबापनी जे मोठं कार्य पुरं कराकरता माले सोपेल शे म्हणजे जे कार्य मी करस, तेच मनाबद्दल साक्ष देस की देवबापनी माले धाडेल शे.

37 ☆आखो ज्या बापनी माले धाडेल शे त्यानीच मनाबद्दल साक्ष देयल शे, तुम्हीन त्यानी वाणी कधीच ऐकी नही, अनी त्यानं रूप बी दखं नही.

38 त्यानं वचन तुम्हीन तुमना मनमा ठेवं नही, कारण ज्याले त्यानी धाडेल शे त्यानं तुम्हीन खरं मानतस नही.

39 तुम्हीन शास्त्रलेखमा शोधतस कारण तुम्हीन ईचार करतस की त्यामा सार्वकालिक जिवन मिळस, अनी त्याच शास्त्रलेख मनाबद्दल साक्ष देतस!

40 तरी जिवनप्राप्ती व्हावाकरता तुमनी मनाकडे येवानी ईच्छा नही.

41 “मी लोकसकडतीन मानपान करी लेस नही.

42 तरी तुमनामा देववरनी प्रिती नही शे, हाई तुमनाबद्दल माले माहीत शे.

43 मी मना पिताना अधिकारतीन येल शे, पण तुम्हीन मना स्विकार करतस नही; जवय, दुसरा कोणी स्वतःना अधिकारतीन येस, तर त्याना तुम्हीन स्विकार करतस.

44 ज्या तुम्हीन एकमेकसकडतीन मानपान करी लेतस अनी एकच जो देव त्यानाकडतीन मानपान भेटाकरता खटपट करतस नही; त्या, तुम्हीन मनावर ईश्र्वास कसा ठेवतीन?

45 मी पितानासमोर तुमनावर दोष ठेवसु अस समजु नका, तुमनावर दोष ठेवणारा असा एक माणुस शे, म्हणजे ज्या मोशेवर तुम्हीन आशा ठेल शे तोच.

46 तुम्हीन मोशेना ईश्र्वास करतात तर मनावर बी ईश्र्वास करतात, कारण मनाबद्दल त्यानी लिखेल शे.

47 तुम्हीन त्यानी लिखेल लेखसवर ईश्र्वास करतस नही, तर मना वचनसवर कसा ईश्र्वास धरशात?"

6

पाच हजार लोकसले जेवण देनं

(मतय १४:१३-२१; मार्क ६:३०-४४; लूक ९:१०-१७)

1 त्यानंतर, येशु गालील समुद्रना, म्हणजे तिबिर्य समुद्रना पलीकडे गया.

2 तवय बराच लोकसनी गर्दी त्यानामांगे चालनी, कारण त्या चमत्कारसले दखेत ज्या येशु आजारी लोकसवर करे.

3 येशु डोंगरवर जाईन तठे आपला शिष्यससंगे बसना.

4 यहूदी लोकसना वल्हांडण सण जोडे येल व्हता.

5 तवय येशुनी नजर वर करीसन अनं लोकसनी गर्दी आपलाकडे ई राहीना अस दखीन फिलीप्पले सांगं, "यासले खावाले भाकरी आपण कोठेन ईकत आणान्या?"

6 त्यानी हाई तर फिलीप्पनी परिक्षा दखाकरता सांगं; तो काय कराव शे, हाई त्याले माहीत व्हतं.

7 फिलीप्पनी उत्तर दिधं, "यासनामातीन प्रत्येकनी थोडं थोडं लिधं तरी दोनशे चांदिना शिक्कासना* ईकत लेयल भाकरी पुरावत नही."

8 त्याना शिष्यसमातील एकजण, म्हणजे शिमोन पेत्रना भाऊ अंद्रियानी त्याले सांगं,

9 "आठे एक पोर्या शे त्यानाजोडे पाच भाकरी अनं दोन मासा शेतस; पण त्या ईतलासले कशा पुरतीन."

10 येशु बोलना, "लोकसले बसाडा." तठे बरच गवत व्हतं; तठे बसनारा माणसनी संख्या जवळपास पाच हजार व्हती.

* 6:7 ६:७ दोनशे चांदीना शिक्का तवय आठ महिनानी कमाई व्हती, जवळपास चाळीस हजार रूपया

11 येशुनी त्या भाकरी लिध्यात, अनी देवना उपकार मानीन बठेलसले वाटी दिध्यात. तसच त्या मासामातीन बी त्यासले पाहिजे तितक दिधं.

12 त्या तूत व्हवानंतर, त्यानी आपला शिष्यसले सांगं, “काही बी वाया जावाले नको; म्हणीन उरल तुकडा गोया करा.”

13 मंग जेवणारासनं पुरं व्हवानंतर पाच भाकरीसपैकी उरल तुकडा त्यासनी गोया कर्यात त्या तुकडासना बारा टोपल्या भरण्यात.

14 त्यानी करेल चमत्कार दखीन त्या लोकसनी सांगं, “जगमा येणारा जो संदेष्टा तो खरोखर हाऊच शे!”

15 मंग त्या ईसन माले राजा कराकरता धराले दखी राहीनात हाई वळखीन येशु परत डोंगरवर एकटाच निघी गया.

येशु पाणीवर चालस

(मत्तय १४:२२-३३; मार्क ६:४५-५२)

16 जवय संध्याकाय व्हयनी तवय येशुना शिष्य खाल समुद्रकडे गयात,

17 अनी नावमा बठीसन समुद्रना पलीकडे कफर्णहुमले जाई राहींतात, ईतलामा अंधार पडना, अनी येशु तोपावत त्यासनाजोडे येल नव्हता.

18 तवय मोठा वादय ऊठनं अनी पाणी खवळाले लागनं.

19 मंग शिष्य पाच ते सहा किलोमीटर वल्हावा मारत मारत गयात तवय त्यासनी येशुले पाणीवरतीन चालत नावकडे येतांना दखं, अनी त्यासले भिती वाटनी.

20 पण येशु त्यासले बोलना, “भिऊ नका, मी शे!”

21 यामुये त्याले नावमा लेवानी त्यासनी ईच्छा व्हयनी, अनी ईतलामा त्यासले जठे जावानं व्हतं त्या ठिकाणना किनारावर नाव पोहचनी.

लोके चिन्ह मांगतस

22 दुसरा रोज जी लोकसनी गर्दी समुद्रना पलीकडे उभी व्हती त्यासनी दखं की, जी एक नावमा त्याना शिष्य बठेल व्हतात त्यानाशिवाय तठे दुसरी नाव नव्हती, अनी येशु त्याना शिष्यसंगे ती नावमा बठेल नव्हता, तर त्याना शिष्यच निघी जायेल व्हतात.

23 तरी जठे प्रभुनी देवना उपकार मानावर त्या लोकसनी भाकरी खाघात तठे तिबिर्यपाईन दुसरा नाव बी येल व्हत्यात.

24 तठे येशु नही अनी त्याना शिष्य बी नही अस लोकसनी गर्दीनी दखं, तवय त्या नावमा बठीन येशुना शोध करत कफर्णहुमले वनात.

येशु जिवननी भाकर

25 जवय येशु त्यासले समुद्रना पलीकडे भेटना तवय त्या त्याले बोलनात, “गुरजी, आठे कवय वनात?”

26 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मी तुमले खरंखरं सांगस, तुम्हीन चमत्कार दखीन नही तर भाकरी खाईसन तुम व्हईनात म्हणीसन मना शोध करी राहीनात.”

27 नाशवंत अन्नकरता कष्ट करू नका; तर सार्वकालिक जिवनकरता टिकनारं जे अन्न मनुष्यना पोर्त्या तुमले दिसु, त्यानाकरता कष्ट करा, कारण बाप जो देव त्यानी त्यानावर शिक्का मारेल शे.

28 यावर त्यासनी त्याले सांगं, “देवना कामे आमनाकडतीन व्हावेले पाहिजे म्हणीन आम्हीन काय कराले पाहिजे?”

29 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “देवनं काम हाईच शे की, ज्याले त्यानी धाडेल शे त्यानावर तुम्हीन ईश्वास ठेवाना.”

30 यावर त्या त्याले बोलनात, “आम्हीन जे दखीन तुमनावर ईश्वास ठेवावेले पाहिजे असा कोणता चमत्कार तुम्हीन दखाडतस? तुम्हीन काय करावं शेतस?

31 आमना पुर्वजसंनी जंगलमा मान्ना खादा, अस शास्त्रमा लिखेल शे, ‘त्यानी त्यासले स्वर्गमातीन भाकर खावाले दिधी.’ ”

32 यावर येशुनी त्यासले सांगं, “मी तुमले खरंखरं सांगस, मोशेनी तुमले स्वर्गमातीन येणारी भाकर दिधी अस नही, मना बाप तर स्वर्गमातीन येणारी खरी भाकर तुमले देस.

33 कारण जी स्वर्गमातीन उतरस अनं जगले जिवन देस ती देवनी भाकर शे.”

34 त्या त्याले बोलनात, “प्रभुजी, हाई भाकर आमले कायम देत र्हाय.”

35 येशु त्यासले बोलना, “जिवननी भाकर मीच शे, जो मनाकडे येस त्याले भूक लागाव नही; अनी जो मनावर ईश्वास ठेवस त्याले कधीच तहान लागाव नही.

36 पण तुम्हीन माले दखं तरी बी ईश्वास ठेवतस नही, अस मी तुमले सांगस.

37 बाप माले जे देस ते सर्व मनाकडे येस अनी जो मनाकडे येस त्याले मी काढावुच नही.

38 कारण मी आपला ईच्छाप्रमाणे, तर ज्यानी माले धाडेल शे त्याना ईच्छाप्रमाणे करावं म्हणीन स्वर्गमातीन उतरेल शे.

39 अनी ज्यानी माले धाडेल शे त्यानी ईच्छा हाईच शे की, त्यानी जे सर्व माले देयल शे त्यामातीन मी काहीच दवाडाले नको, पण शेवटला दिनसमा मी त्यासले जिवत करीसन ऊठाडाले पाहिजे.

40 मना बापनी हाईच ईच्छा शे की, जो कोणी पोर्त्याले दखीन ईश्र्वास ठेवस त्याले सार्वकालिक जिवन प्राप्त व्हावे पाहिजे, त्याले शेवटला दिन मी ऊठाडसु.”

41 “मी स्वर्गमातीन उतरेल भाकर शे” अस तो बोलना म्हणीन यहूदी लोके त्यानाबद्दल कुरकुर करू लागनात.

42 त्या बोलनात, “योसेफना पोर्त्या येशु, ज्याना मायबाप आपले माहीत शेतस, तोच हाऊ शे ना? तर तो आते कसा म्हणस की, मी स्वर्गमातीन उतरेल शे?”

43 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “तुम्हीन आपसमा कुरकुर करू नका.

44 जोपावत ज्यानी माले धाडेल शे तो बाप आपलाकडे ओढी लेस नही तोपावत मनाजोडे कोणीच येवु शकस नही अनी शेवटला दिनले मी त्याले जिवत करीसन ऊठाडसु.

45 संदेष्टासना ग्रंथमा अस लिखेल शे की, ‘त्या सर्व देवनी शिकाडेल असा व्हतीन’ †जो कोणी बापनं ऐकीन शिकेल शे तोच मनाकडे येस.

46 देवबापले कोणी दखेल शे अस नही जो देवपाईन शे त्यानी मात्र देवबापले दखेल शे.

47 मी तुमले खरंखरं सांगस; जो ईश्र्वास धरस त्याले सार्वकालिक जिवन शे.

48 मी जिवननी भाकर शे.

49 तुमना पुर्वजसंनी जंगलमा मान्ना खादा तरी त्या मरणात.

50 पण स्वर्गमातीन उतरेल भाकर अशी शे की, ती कोणी खादी तर तो मरावं नही.

51 स्वर्गमातीन उतरेल जिवत भाकर मी शे; या भाकरमातीन जो कोणी खाई तो सर्वकाळ वाची; जी भाकर मी दिसु ती जगना जिवननाकरता मनं शरिरनामायक शे.”

52 यामुये यहूदी लोके आपसमा वादविवाद करीसन बोलु लागनात, “हाऊ आमले त्यानं शरीर खावाले कसा देवु शकस?”

53 यावर येशु त्यासले बोलना, मी तुमले खरंखरं सांगस, तुम्हीन मनुष्यना पोर्त्यानं शरीर खादं नही अनी मनं रक्त पिधं नही तर तुमनामा जिवन नही.

54 जो मनं शरीर खास अनं जो मनं रक्त पेस त्याले सार्वकालिक जिवन शे, त्याले शेवटला दिनले मी ऊठाडसु.

55 कारण मनं शरीर खरं जेवण शे; अनं मनं रक्त खरं पेय शे.

56 जो मनं शरीर खास अनं मनं रक्त पेस तो मनामा र्हास, अनी मी त्यानामा र्हास.

† 6:45 ६:४५ त्या सर्व देवनी शिकाडेल असा व्हतीन, यशया ५४:१३

57 जसं जिवत देवबापनी माले धाडं, अनी मी देवबापमुये जिवत शे, तसं जो माले खास तो बी मनामुये वाची.

58 स्वर्गतीन उतरेल जी भाकर ती हाईच शे; हाई तीनामायक नही जी तुमना पुर्वजसंनी खादी, अनी नंतर मरी गयात, तशी हाई नही; जो हाई भाकर खास तो सर्वकाळ वाची.

59 त्यानी कफर्णहुम गावमा शिक्षण देतांना सभास्थानमा या गोष्टी सांग्यात.

सार्वकालिक जिवन देणारा शब्द

60 येशुना शिष्यसपैकी बराच जणसनी हाई ऐकीन सांगं, “हाई शिक्षण कठीण शे, हाई कोणी मान्य करावुत नही?”

61 आपला शिष्य याबद्दल कुरकुर करी राहिनात हाई मनमा वळखीन येशु त्यासले बोलना, “तुमले यामुये ठोकर लागनी का?

62 मनुष्यना पोर्या म्हणजे मी पहिले जठे व्हतु तठे जर तुम्हीन माले वर चढतांना दखशात, तर काय करशात?

63 जिवत करनारा तो देवना आत्माच शे; शरिरपाईन काही लाभ व्हस नही, मी ज्या वचनं तुमले सांगेल शेतस त्याच देवना आत्मा अनी जिवन शेतस.

64 तरी तुमनापैकी कितला असा शेतस की त्या ईश्वास धरतस नही.” ईश्वास नही धरनारा कोण अनी आपले धरी देणारा कोण हाई येशुले पहिला पाईन माहीत व्हतं.

65 मंग तो बोलना, “याकरता मी तुमले सांगेल शे की मना बापपाईन कोणताच माणुसले हाई देणगी भेटाशिवाय त्यानाघाई मनाकडे येवावस नही.”

66 यामुये त्याना शिष्यसपैकी बराचजन परत गयात, त्या परत कधीच त्यानासांगे चालनात नही.

67 यावरतीन येशु बारा शिष्यसले बोलना, “तुमनी बी निंधी जावानी ईच्छा शे का?”

68 ✨शिमोन पेत्रनी त्याले उत्तर दिधं, “प्रभुजी, आम्हीन एखादाकडे जावानं? सार्वकालिक जिवनना वचनं तुमनाकडे शेतस.

69 अनी तुम्हीन देवना पवित्र असा एक शेतस, असा आम्हीन ईश्वास धरेल शे अनं वळखेल शे.”

70 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं की, “मी तुमले बारा जणसले निवडं की नही? तरी तुमनामा एकजण सैतान शे!”

71 हाई तो शिमोन इस्कर्योत याना पोर्या यहुदा यानाबद्दल बोलना, कारण तो बारा शिष्यसपैकी एक व्हता तो त्याले धरी देणार व्हता.

7

येशु अनी त्याना भाऊ

1 यानंतर, येशु गालीलमा फिरना; यहूदी लोके त्याले माराले दखी राहींतात, म्हणीन त्याले यहूदीयामा फिरावं अस वाटनं नही.

2 यहूदीसना सण म्हणजे मंडपना सण जोडे येल व्हता.

3 यामुये त्याना भाऊ त्याले बोलनात, “तु आठेन निधीन यहूदीयामा जाय, म्हणजे ज्या कामे तु करस त्या तुना शिष्यसनी बी दखाले पाहिजे.

4 ज्याले कोणले प्रसिध्द व्हनं रूहास तो गुपचुप काहीच करस नही; तु या कामे करस ना तर स्वतः जगले प्रकट व्हय!”

5 त्याना भाऊसनी बी त्यानावर ईश्वास ठेयल नव्हता.

6 यावर येशु त्यासले बोलना, “मनी योग्य येळ अजुन येल नही शे, तुमनी येळ तर सर्वदा उपयोगी शे.

7 जग तुमना व्देष करस नही, तर मना व्देष करतस, कारण त्यासना कामे वाईट शेतस अशी मी त्यासनाबद्दल साक्ष देस.

8 तुम्हीन सणमा जा; मनी योग्य येळ आखो पुरी व्हयेल नही शे, म्हणीन मी आत्तेच या सणले जावाव नही.”

9 अस त्यासले सांगीन तो गालीलमा राहीना.

मंडपना सणमा येशु

10 येशुना भाऊ सणमा गयात त्यानंतर तो बी गया; पण कसा, उघडपणे नही, तर गुप्तपणे गया.

11 यावरतीन तो कोठे शे अस म्हणत यहूदी लोके त्याना त्या सणमा शोध करू लागनात.

12 लोकसनी गर्दीमा बी त्यानाबद्दल कुजबूज सुरू व्हयनी कोणी म्हणे, “तो चांगला माणुस शे,” तर कोणी म्हणे, “नही तो लोकसले फसाडस.”

13 तरी यहूदीसना भितीमुये त्यानाबद्दल कोणीच उघडउघड बोलनं नही.

14 मंग जवळपास अर्धा सण व्हवानंतर येशु मंदिरमा जाईन शिकाडु लागना.

15 यावरतीन यहूदी लोकसले आश्चर्य वाटनं अनी त्या बोलनात, “हाऊ माणुस बिना शिक्षण लेता कसा काय ईतला ज्ञानी व्हई गया?”

16 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मनी शिकवण हाई मनी नही, तर ज्यानी माले धाडेल शे, त्या देवनी शे.

17 त्याना ईच्छाप्रमाणे करानं अस जर कोणी मनमा आनं तर हाई शिकवणबदल त्याले समजी की, हाई देवपाईन शे की मी मना मननं बोली राहीनु.

18 जो आपला मननं बोलस तो स्वतःनं गौरव करी लेवाले दखस; पण आपले ज्यानी धाडेल शे त्याना गौरव जो दखस तो खरा शे, अनी त्यामा काहीच अधर्म नही शे.

19 मोशेनी नियमशास्त्र दिधं की नही? तरी तुमनामा कोणीच नियमशास्त्र पाळस नही. तुम्हीन माले का बरं मारी टाकाले दखी राहीनात?”

20 लोकसनी गर्दीं त्याले बोलनी, “तुले भूत लागेल शे! तुले कोण मारी टाकाले दखी राहीनात?”

21 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मी एक चमत्कार करा, त्यामुये तुम्हीन सर्व आश्चर्य करतस.

22 सुंता मोशेपाईन नही शे तर पुर्वजसंपाईन शे, म्हणीन मोशेनी ती तुमले लाई दिधी, अनी तुम्हीन शब्बाथ दिनले पोरयासनी सुंता करतस.

23 ✨मोशेना नियमशास्त्र मोडाले नको म्हणीन मनुष्यना पोरयासनी सुंता शब्बाथ दिनले व्हस, तर मी शब्बाथ दिनले एक माणुसले पुर्णपणे बरं करं म्हणीन तुम्हीन मनावर सुंताप करतस का?

24 तोंड दखीन न्याय करू नका तर धार्मीकतातीन न्याय करा.”

येशु हाऊ ख्रिस्त शे का?

25 यावरतीन यरूशलेमना लोकसमातीन कितलासनी सांगं, “ज्याले या लोके मारी टाकाले दखी राहीनात तो हाऊच ना?

26 दखा! तो लोकसमा उघड बोलस, अनी त्या त्याले काहीच बोलतस नही! अधिकारीसनी खरच हाऊ ख्रिस्त शे हाई वळखी तर नही ना लिधं?

27 तरी हाऊ कोठेन येस हाई आमले सर्वासले माहीत शे, पण ख्रिस्त ई अनी तो कोठेन ई, हाई कोणलेच कळाव नही.”

28 तवय येशु मंदिरमा शिक्षण देतांना मोठा आवाजमा बोलना, “तुम्हीन माले वळखतस अनं मी कोठला शे हाई बी तुमले खरच माहीत शे ना? तरी मी स्वतः व्हईन येल नही शे, पण ज्यानी माले धाडेल शे, तो खरा शे, तुम्हीन त्याले वळखतस नही.

29 पण मी त्याले वळखस, कारण मी त्यानापाईन शे अनी त्यानी माले धाडेल शे.”

30 यावरतीन त्यासनी त्याले धराले दखं, तरी कोणी त्यानावर हात टाका नही, कारण त्यानी योग्य येळ तोपावत येल नव्हती.

31 तवय लोकसनी गर्दीमातीन बराच लोकसनी त्यानावर ईश्वास ठेवा अनं बोलनात, “ख्रिस्त ई तवय तो ह्यानी करेल चमत्कारसपेक्षा जास्त चमत्कार करी का?”

येशुले धराकरता शिपाईसले धाडतच

32 लोकसनी गर्दीमा त्यानाबद्दल अशी कुजबूज चाली राहीनी हाई परूशीसनी ऐकं, अनी मुख्य याजक अनं परूशी यासनी त्याले धराकरता कामदार धाडात.

33 येशु बोलना, “मी आखो थोडा येळ तुमनासंगे शे, मंग ज्यानी माले धाडेल शे त्यानाकडे मी निघी जासु.

34 तुम्हीन मना शोध करशात, पण मी तुमले सापडावु नही, कारण जठे मी रूहासु तठे तुमनाघाई येवावनार नही.”

35 यामुये यहूदी लोके आपसमा बोलनात, “हाऊ असा कोठे जाई की तो आपले सापडावं नही? तो गैरयहूदी लोकसमा पांगी जायेल आपला यहूदी लोकसकडे जाई अनी गैरयहूदी लोकसले शिकाडी का?

36 तुम्हीन मना शोध करशात तरी मी तुमले सापडावं नही, अनी जठे मी रूहासु तठे तुमनाघाई येवावनार नही, हाई जे त्यानी सांगं ते नेमकं काय शे?”

जिवत पाणी

37 मंग सणना शेवटला म्हणजे महत्त्वना दिनले येशु उभा राहिन मोठा आवाजमा बोलना, “कोणी तिशा व्हई तर त्यानी मनाकडे ईसन पाणी पेवानं.

38 जो मनावर ईश्वास ठेवस त्यानामातीन शास्त्रमा सांगेल प्रमाणे, ‘जिवत पाणीन्या नघा वाहतीन.’ ”

39 ज्यासनी त्यानावर ईश्वास ठेवा त्यासले पवित्र आत्मा मिळणार व्हता त्यासनाबद्दल येशु हाई बोलना; यामुये की पवित्र आत्मानं दान आतेपावत देवाई जायेल नव्हतं, कारण येशु अजुन त्याना गौरवमा उचलाई जायेल नव्हता.

लोकसमा फुट पडस

40 लोकसना गर्दीमातीन कितला जन ह्या शब्द ऐकीसन बोलनात, “हाऊ माणुस खरोखर संदेश शे!”

41 कितलासनी सांगं, “हाऊ ख्रिस्त शे!”

काहीसनी सांगं, “ख्रिस्त गालीलमातीन येवाव शे का?”

42 ख्रिस्त दावीदना वंशना अनं ज्या बेथलहेम गावना दावीद व्हता, त्या गावना असा येवाव शे अस धर्मशास्त्रमा सांगेल नही शे का?

43 यावरतीन येशुबद्दल लोकसनी त्या गर्दीमा फुट पडनी.

44 त्यामातीन कितला जन तर त्याले धराले दखी राहीतात, तरी कोणी त्यानावर हात टाका नही.

यहूदी अधिकारीसना अईश्वास

45 जवय मुख्य याजक अनी परूशीसकडे शिपाई परत वनात, शिपाईसले त्या बोलनात, “तुम्हीन त्याले का बरं आणं नही?”

46 शिपाईसनी उत्तर दिधं, “जसं तो बोलस तसा कोणीच माणुस कधीच त्यानामायक बोलना नही!”

47 परूशीसनी त्यासले सांगं, “तुम्हीन बी फसनात का?

48 अधिकारीसपैकी किंवा परूशीसपैकी एकनी तरी त्यानावर ईश्वास ठेयल शे का?

49 जी हाई लोकसनी गर्दीले नियमशास्त्र माहीत नही, त्या देवना शापमा शेतस!”

50 *येशुकडे पहिले ई जायेल निकदेम हाऊ परूशीसपैकीच एक व्हता, तो त्यासले बोलना,

51 “कोणतरी ऐकी लेवाशिवाय अनं तो काय करस यानी माहीती करी लेवाशिवाय आपलं नियमशास्त्र त्याले दोषी ठरावस का?”

52 त्यासनी त्याले उत्तर दिधं, “तु बी गालीलना शे का? शोध करीसन दख की गालीलमा कोणताच संदेशा उत्पन्न व्हस नही.”

53 मंग त्या सर्व आपआपला घर निघी गयात.

8

व्यभिचारी बाई

1 *येशु जैतुन नावना डोंगरकडे गया.

2 नंतर पहाटले तो परत मंदिरमा वना तवय सर्व लोके त्यानाकडे वनात, अनी तो बशीन त्यासले शिकाडु लागना.

3 त्या येळले शास्त्री अनी परूशी यासनी व्यभिचार करतांना धरेल एक बाईले त्यानाकडे लई वनात अनं तिले मझार उभं करं.

☆ 7:50 ७:५० योहान ३:१,२

* 8:1 ८:१ हाई मुळ शास्त्रलेखसमा नही शे

4 त्या येशुले बोलनात, “गुरजी, हाई बाईले व्यभिचार करतांना धरेल शे.

5 मोशेनी नियमशास्त्रमा अस सांगेल शे की, असासले दगडमार कराना; तर तुम्हीन तिनाबद्दल काय सांगतस?”

6 त्यानावर दोष ठेवाले आपले काहीतरी निमित्त भेटी, म्हणीन त्यानी परिक्षा दखाकरता त्यासनी हाई सांगं; पण येशु तर खाल वाकीन बोटघाई जमीनवर लिखु लागना.

7 अनी त्या त्याले एकसारख ईचारी राहीतात तवय तो ऊठीसन त्यासले बोलना, “तुमनामा जो निष्पाप व्हई त्यानी पहिले तिनावर दगड टाकाना.”

8 मंग तो परत खाल वाकीन जमीनवर लिखु लागना.

9 हाई ऐकीन वडील लोकसपाईन सुरवात करीसन शेवटला माणुसपावत एकना मांगे एक असा त्या सर्व निंघी गयात; येशु एकटाच राहीना अनी तठेच ती बाई मझार उभी व्हती.

10 नंतर येशु सिधा उभा राहीना अनी ती बाईले बोलना, “बाई, तुले दोष देणारा त्या कोठे शेतस? तुनाकरता कोणी दंड ठरावा नही का?”

11 ती बोलनी, “प्रभुजी, कोणीच नही” तवय येशु तिले बोलना, “मी बी तुनाकरता दंड ठरावस नही, जाय, पण यापुढे पाप करू नको.”

येशु जगना प्रकाश

12 ✨येशु परत परस्शीसले बोलना, “मी जगना प्रकाश शे, जो मनामांगे चालस तो अंधारामा चालावं नही, तर त्यानाजोडे जिवनना प्रकाश राही.”

13 ✨यावरतीन परस्शी त्याले बोलनात, “तुम्हीन स्वतःबद्दल साक्ष देतस; तुमनी साक्ष खरी नही शे.”

14 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मी स्वतःबद्दल साक्ष देस, तरी मनी साक्ष खरी शे, कारण मी कोठेन वनु अनी कोठे जासु हाई माले माहीत शे; मी कोठेन येस अनी कोठे जास हाई तुमले माहीत नही.

15 तुम्हीन लोके मनुष्य रितीनुसार न्याय करतस; मी कोणा न्याय करस नही.

16 अनी जर मी लोकसना न्याय करा तर मना न्याय खरा शे; कारण मी एकला नही तर मी अनं ज्यानी माले धाडेल शे तो असा शेतस.

17 तुमना नियमशास्त्रमा अस लिखेल शे की, दोन लोकसनी साक्ष खरी शे.

18 मी स्वतःबद्दल साक्ष देणारा शे, अनी ज्या बापनी माले धाडेल शे तो बी मनाबद्दल साक्ष देस.”

19 यावरतीन त्या त्याले बोलनात, “तुमना बाप कोठे शे?” येशुनी उत्तर दिधं, “तुम्हीन माले अनी मना बापले वळखतस नही, तुम्हीन माले वळखं तर, मना बापले बी वळखुशात.”

20 तो मंदिरमा शिकाडी राहीता तवय हाई वचन जठे दानपेटी ठेयल व्हती त्या खोलीमा बोलना; तरी कोणीच त्याले धरं नही, कारण त्यानी योग्य येळ तोपावत येल नव्हती.

जठे मी जाई र्हाईनु तठे तुमले येता येवाव नही

21 मंग येशु परत त्यासले बोलना, “मी जासु, तुम्हीन मना शोध करशात पण तुम्हीन आपला पापमा मरशात, जठे मी जाई राहीनु तठे तुमले येता येवाव नही.”

22 यावर यहूदी लोके बोलनात, “जठे मी जासु तठे तुमले येता येवाव नही अस हाऊ म्हणस, यावरतीन हाऊ स्वतःना जीव तर नही लेवाव शे ना?”

23 येशुनी उत्तर दिधं, “तुम्हीन खालना शेतस, मी वरना शे, तुम्हीन या जगना शेतस, मी या जगना नही.

24 यामुये मी तुमले सांगस की तुम्हीन आपला पापमा मरशात; कारण मी जो शे तो शे असा ईश्वास तुम्हीन धरा नही तर तुम्हीन आपला पापमा मरशात.”

25 त्या त्याले बोलनात, “तु कोण शे?”

येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “जे मी सुरवात पाईन तुमले सांगत वनु तोच.

26 तुमनाबद्दल माले बरच बोलनं शे अनं न्यायनिवाडा कराना शे, पण ज्यानी माले धाडेल शे तो खरा शे अनी ज्या गोष्टी मी त्यानाकडतीन ऐक्यात त्याच मी जगले सांगस.”

27 तो आपलासंगे पिताबद्दल बोली राहीना हाई त्यासले समजनं नही.

28 यामुये येशु त्यासले बोलना, “जवय तुम्हीन मनुष्यना पोर्त्याले उंच करशात तवय तुमले समजी की ‘मी जो शे तो शे!’ अनी मी स्वतः व्हईन काय करस नही, तर पितानी माले सांगाप्रमाणे मी या गोष्टी बोलस.

29 ज्यानी माले धाडेल शे तो मनासंगे शे; त्यानी माले एकलं सोडेल नही, कारण जे त्याले आवडस ते मी कायम करस.”

30 तो या गोष्टी बोली राहीता तवय बराचसा लोकसनी त्यानावर ईश्वास ठेवा.

सत्य तुमले स्वतंत्र करी

31 तवय येशु त्या यहूदीसले ज्यासनी त्यानावर ईश्वास ठेवा त्यासले बोलना, “तुम्हीन मना वचनसमा राहीनात तर, खरोखर मना शिष्य शेतस;

32 तुमले सत्य समजी, अनं सत्य तुमले स्वतंत्र करी.”

33 ✨त्यासनी त्याले सांगं, “आम्हीन अब्राहामना वंशज शेतस, अनं कधीच कोणी गुलामगिरीमा नव्हतुत, तर तुम्हीन स्वतंत्र व्हशात अस तुम्हीन कसं म्हणतस?”

34 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मी तुमले खरंखरं सांगस, जो कोणी पाप करस तो पापना गुलाम शे.

35 गुलाम घरमा सदासर्वदा रहास नही, पोर्या सदासर्वदा रहास.

36 यामुये पोर्या तुमले स्वतंत्र करी, तर तुम्हीन खरा स्वतंत्र व्हशात.

37 तुम्हीन अब्राहामना वंशज शेतस हाई माले माहीत शे तरी तुमनामा मना वचनंसले जागा नही, म्हणीसन तुम्हीन मना जीव लेवाकरता दखी राहीनात.

38 मी बापजोडे जे दखस ते बोलस, तसच तुम्हीन तुमना बापकडतीन जे ऐकतस ते करतस.”

39 त्यासनी त्याले उत्तर दिधं, “आमना बाप अब्राहाम शे.”

येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन अब्राहामना पोर्या राहतात तर तुम्हीन अब्राहामनी करेल कार्य करतस.

40 पण ज्यानी देवपाईन ऐकेल सत्य तुमले सांगं त्या माणुसले, तुम्हीन आते मारी टाकाकरता दखी राहीनात; अब्राहामनी अस करं नही!

41 तुम्हीन तुमना बापनं कार्य करी राहीनात.”

त्या बोलनात, “आमना एकच बाप, म्हणजे देव शे, अनी आम्हीन त्याना खरा पोर्या शेतस.”

42 येशुनी त्यासले सांगं, “देव जर तुमना बाप रहाता तर तुम्हीन मनावर प्रिती करतात; कारण मी देवपाईन निंघेल अनी येल शे, मी स्वतःवहीन येल नही शे, तर त्यानी माले धाडेल शे.

43 तुम्हीन मनं बोलनं का बरं समजी लेतस नही? यानं कारण अस की तुमनाघाईं मन वचन ऐकावस नही

44 तुम्हीन आपला बाप सैतान यानापाईन व्हयेल शेतस, अनी आपला बापना वासनाना मायक कराले दखतस; तो सुरवात पाईन मनुष्यघातक शे, अनी तो सत्यमा टिकना नही, कारण त्यानामा सत्यच नही शे, तो खोटं बोलस ते स्वतःव्हईनच बोलस, कारण तो लबाड अनी लबाडना बाप शे.

45 मी तर तुमले सत्य सांगस, म्हणीसन तुम्हीन मना ईश्ववास धरतस नही.

46 तुमना मातीन कोण माले पापी ठरावु शकस? जर मी खरं बोलस तर, तुम्हीन का बरं मनावर ईश्ववास ठेवतस नही?

47 जो देवकडला शे तो देवच्या गोष्टी ऐकस; तुम्हीन देवकडला नही म्हणीन तुम्हीन ऐकतस नही.”

येशू अनी अब्राहाम

48 यहूदी लोकसनी त्याले उत्तर दिधं, “आम्हीन खरं बोलतस की नही, तु शोमरोनी शे अनं तुले भूत लागेल शे?”

49 येशूनी उत्तर दिधं, “माले भूत लागेल नही, तर मी मना बापना सन्मान करस अनी तुम्हीन मना अपमान करतस.

50 मी स्वतःना गौरव कराले दखस नही, मना गौरव अनं न्यायनिवाडा करनारा एकजण शे.

51 मी तुमले खरंखरं सांगस; जर कोणी मनं वचन पाळी तर तो कधीच मराव नही.”

52 यहूदी लोके त्याले बोलनात, “तुले भूत लागेल शे हाई आते आमले समजी गयं! अब्राहाम अनी संदेश बी मरी गयात अनी तु म्हणस, जर कोणी मनं वचन पाळी तर त्याले मरणना अनुभव कधीच येवाव नही.

53 आमना बाप अब्राहाम मरी गया त्यानापेक्षा तु मोठा शे का? संदेश बी मरी गयात; तु स्वतःले कोण समजस?”

54 येशूनी उत्तर दिधं, “मी स्वतःनं गौरव करी लिधं तर ते काय मनं गौरव नही; मना गौरव करनारा मना बाप शे, ज्याले तुम्हीन तो आमना देव शे अस म्हणतस.

55 तरी तुम्हीन त्याले वळख नही, पण मी त्याले वळखस; अनी जर मी त्याले वळखस नही अस म्हणसु तर तुमनामायक लबाड व्हसु; पण मी त्याले वळखस अनी त्यानं वचन पाळस.

56 तुमना बाप अब्राहाम मना दिन दखानी आशातीन आनंदीत व्हयना अनी ते दखीन त्याले आनंद व्हयना.”

57 यावरतीन यहूदी लोके त्याले बोलनात, “आखो तुले पन्नास वरीस व्हयनात नही अनी तु अब्राहामले दखेल शे?”

58 येशूनी त्यासले सांगं, “मी तुमले खरंखरं सांगस, अब्राहाम व्हयना त्याना पहीलापाईन ‘मी शे.’ ”

59 यावरतीन त्यासनी येशुवर फेकाकरता दगड उचलात, पण येशू गुपचुप मंदिरमातीन बाहेर निघी गया.

9

येशु जन्मांध माणुसले बरा करस

1 मंग जातांना येशुनी एक जन्मांध *माणुसले दखं.

2 तवय त्याना शिष्यसनी त्याले ईचारं, “गुरुजी, यानी आंधया जन्मले यावं अस पाप कोणी करं? त्यानी की, त्याना मायबापनी?”

3 येशुनी उत्तर दिधं, “यानी किंवा याना मायबापनी पाप करं अस नही, तर यानामा देवनं कार्य प्रकट व्हावाले पाहिजे म्हणीसन हाऊ आंधया जन्मना.

4 माले ज्यानी धाडेल शे, त्यानं काम दिन शे तोपावत आपण कराले पाहिजे; रात व्हाव शे त्यामा कोणाघाईच कामकरता येवाव नही.

5 ☆मी जगमा शे, तोपावत मी जगना प्रकाश शे.”

6 अस बोलीन येशु जमीनवर थुंकना, थुंकीघाई त्यानी चिखल करा; तो चिखल त्याना डोयाले लावा.

7 अनी त्याले सांगं, “जाय अनी शिलोह †तळामा धोय,” मंग त्यानी जाईन तोंड धुवानंतर तो डोळस व्हाईसन परत वना.

8 यावरतीन त्याना शेजारी अनी ज्यासनी त्याले भिकारी अस पहिले दखेल व्हतं त्या बोलनात, “बठीसन भिक मांगणारा तो हाऊच शे नही का?”

9 काहीजण बोलनात, “तो हाऊच शे,” पण बाकीना बोलनात, नही, तो त्यानामायक शे;

तो माणुस बोलना, “मी तोच शे.”

10 यावरतीन त्यासनी त्याले सांगं, “तुना डोया कसा उघडनात?”

11 तो बोलना, “येशु नावना माणुसनी चिखल करीसन, मना डोयासले लावा, अनी माले सांगं, ‘शिलोहवर जाईन धोय’ मी जाईन धोवात अनी माले दिसाले लागनं.”

12 तवय त्यासनी त्याले ईचारं, “तो कोठे शे?” तो बोलना, “माले माहीत नही.”

परूशीस कडतीन तपासनी

13 मंग जो पहिले आंधया व्हता त्याले लोके परूशीसकडे लई गयात.

14 ज्या दिन येशुनी चिखल करीसन त्याना डोया उघडात, तो दिन यहूदीसना शब्बाथ दिन व्हता.

* 9:1 9:1 जन्मांध जन्मपाईन आंधया ☆ 9:5 १:५ मतय ५:१४; योहान ८:१२ ☆ 9:5 १:५ मतय ५:१४; योहान ८:१२ † 9:7 9:7 शिलोह नावना अर्थ म्हणजे धाडेल

15 यामुये परूशीसनी त्याले परत ईचारं, “तुले दृष्टी कशी वनी?” तो त्यासले बोलना, “त्यानी मना डोयाले चिखल लावा, तो मी धोवानंतर माले दिसाले लागनं.”

16 यावरतीन परूशीसमातील काहीजण बोलनात, “तो माणुस देवपाईन नही, कारण तो शब्बाथ दिन पाळस नही.” दुसरा बोलनात, “पापी माणुसकडतीन असा चमत्कार कशा कराई?” अशी त्यासनामा फुट पडनी.

17 यामुये त्या परत त्या आंधया माणुसले बोलनात, “त्यानी तुना डोया उघडात तर त्यानाबद्दल तुनं काय म्हणनं शे?” त्यानी सांगं, “तो संदेश शे”

18 यहूदी अधिकारीसनी दृष्टी प्राप्त व्हायेल त्या माणुसना माय बापले बलाईन ईचारपुस करापावत तो आंधया व्हता आते डोळस व्हई जायेल शे, हाई खरं मानं नही.

19 त्यासनी त्यासले ईचारं, “जो तुमना पोरया आंधया जन्मना अस तुम्हीन म्हणतस तो हाऊच का? तर त्याले आते कसं दखास?”

20 त्याना मायबापनी उत्तर दिधं, “हाऊ आमना पोरया शे अनं तो आंधया जन्मना हाई आमले माहीत शे.

21 तरी बी त्याले आते कसं दखास हाई आमले माहीत नही, किंवा त्याना डोया कोणी उघडात हाई बी आमले माहीत नही, त्यालेच ईचारा; तो समजदार शे, तो स्वतःबद्दल सांगी!”

22 त्याना मायबाप यहूदी अधिकारीसले घाबरेत म्हणीसन त्यासनी अस सांगं, कारण येशु हाऊ ख्रिस्त शे अस जर कोणी स्विकारं तर त्याले सभास्थानमातीन काढी टाकानं अशी यहूदीसनी पहिलेच एकी करेल व्हती.

23 यामुये त्याना मायबापनी सांगं, “तो समजदार व्हायेल शे; त्यालेच ईचारा!”

24 मंग जो माणुस पहिले आंधया व्हता त्याले त्यासनी दुसरीदाव बलाईन सांगं, “देवना समोर हाई शपथ ले अनी आमले खरं सांग! आमले माहीत शे की ज्यानी तुले बरं करं तो माणुस पापी शे.”

25 यावरतीन त्यानी उत्तर दिधं, “तो पापी शे किंवा नही हाई माले माहीत नही; पण माले एक माहीत शे की पहिले मी आंधया व्हतु अनी आते माले दिसस.”

26 त्यासनी त्याले ईचारं, “त्यानी तुले काय करं? त्यानी तुले बरं कसं करं तुना डोया कसा उघडात?”

27 त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, “आत्तेच मी तुमले सांगं तरी तुम्हीन ऐकं नही; परत ऐकानी ईच्छा का बरं करतस? तुम्हीन बी त्याना शिष्य व्हावेले दखी राहिनात का?”

28 तवय त्यासनी त्याना अपमान करीसन सांगं, “तु त्याना शिष्य शे; पण आम्हीन मोशेना शिष्य शेतस.

29 देव मोशेसंगे बोलेल शे हाई आमले माहीत शे; पण यानाबद्दल आमले माहीत नही हाऊ कोठला शे!”

30 त्या माणुसनी उत्तर दिधं, “हाईच मोठं आश्चर्य शे की तो कोठला शे! हाई तुमले माहीत नही, पण त्यानी तर मना डोया उघडात!

31 आपले माहीत शे की देव पापी लोकसनं ऐकस नही; तर जो कोणी देवना आदर करस अनी त्याना ईच्छाप्रमाणे वागस त्यानं तो ऐकस.

32 जन्मांधना डोया कोणी उघडात, अस युगना सुरवात पाईन कधीच ऐकामा येल नव्हतं.

33 हाऊ जर देवपाईन नही रूहाता तर ह्यानाघाई काहीच व्हतं नही.”

34 त्यासनी त्याले सांगं, “तु तर पापमाच जन्मेल शे अनी तु आमले शिकाडस का?” मंग त्यासनी त्याले सभास्थानमातीन बाहेर हाकली दिधं.

आत्मिक आंधयपण

35 त्यासनी त्याले बाहेर हाकली दिधं, हाई ऐकावर येशुनी त्याले भेटीन ईचारं, “तु मनुष्यना पोरयावर ईश्वास ठेवस का?”

36 त्या माणुसनी उत्तर दिधं, “प्रभुजी, असा तो कोण शे की मी त्यानावर ईश्वास ठेऊ!”

37 येशुनी त्याले सांगं, “तु त्याले दखेल शे अनी तो एक असा शे जो आते तुनासंगे बोली राहीना.”

38 तो बोलना, “प्रभुजी! मी ईश्वास ठेवस” अनी त्यानी येशु समोर नमन करं.

39 तवय येशु बोलना, “मी न्यायनिवाडा कराकरता या जगमा वनु, यानाकरता की ज्यासले दखास नही त्यासनी दखावं, अनी ज्यासले दखास त्यासनी अंधयं व्हावं.”

40 परूसीसमातील काहीजण त्यानाजोडे व्हतात त्यासनी हाई ऐकीन त्याले ईचारं, “आम्हीन बी आंधया शेतस का?”

41 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “जर तुम्हीन आंधया रूहातात तर तुमनामा कोणतच पाप नही रूहातं; पण आमले दखास अस तुम्हीन आते म्हणतस, म्हणीन तुमनं पाप तसच रूहास.”

10

मेंढपायना दृष्टांत

1 येशु बोलना, “मी तुमले खरंखरं सांगस, जो मेंढरसना वाडामा दारघाई मझार नही जाता दुसरी कडतीन चढीन जास तो चोर अनी लुटारू शे.”

2 जो दारमाईन मझार जास तो मेंढरसना मेंढपाय शे.

3 व्दारपाळ त्यानाकरता दार उघडस; मेंढरं त्यानी वाणी ऐकतस, तो आपला मेंढरसले ज्याना त्याना नावतीन हाक मारस अनी त्यासले बाहेर लई जास.

4 अनी जवय तो आपला सर्व मेंढरं बाहेर काढानंतर तो त्यासनापुढे चालस, अनी मेंढरं त्याना मांगे चालतस, कारण त्या त्यानी वाणी वळखतस

5 त्या परकाना मांगे जावावुत नही; तर त्यानापाईन पयतीन, कारण त्या परकानी वाणी वळखतस नही.

6 हाऊ दृष्टांत येशुनी त्यासले सांगा, तरी ज्या गोष्टी तो त्यासनासंगे बोलना त्या काय शेतस हाई त्यासले समजनं नही.

येशु उत्तम मेंढपाय

7 यामुये येशु त्यासले परत बोलना, “मी तुमले खरंखरं सांगस; की मी मेंढरंसना दार शे.

8 ज्या मना पहीले वनात त्या सर्व चोर अनी लुटारू शेतस, त्यासनी आज्ञा मेंढरंसनी ऐकी नही.

9 मी दार शे; मनाद्वारे कोणी मझार जाई तर त्या वाचतीन; त्या मझार येतीन अनं बाहेर जातीन अनी त्यासले चारा खावाले भेटी.

10 चोर येस तो फक्त चोरी, घात अनी नाश कराना या हेतुतीन येस; मी यानाकरता येल शे की, त्यासले जिवन भेटावं अनी भरपुर भेटावं.”

11 “मीच उत्तम मेंढपाय शे, उत्तम मेंढरंसकरता आपला जीव देस.

12 जो मेंढपाय नही अनी ज्याना स्वतःना मेंढरं नहीत, असा मजुर जो र्हास, तो लांडगाले येतांना दखीन पळी जास; अनी लांडगा त्यासनावर झडप घालीन मेंढरंसनी दाणादाण करस.

13 मजुर पळी जास कारण तो मजुरच शे अनी त्याले मेंढरंसनी काळजी नही.

14 ☆मी उत्तम मेंढपाय शे, मना मेंढरंसले मी वळखस अनी मना मेंढरं माले वळखतस.

15 तसच जसं बाप माले वळखस अनी मी बापले वळखस अनी मी मेंढरंसनाकरता मना जीव देस.

16 ज्या मेंढवाडामधला नहीत असा मना दुसरा बी मेंढरं शेतस, माले त्यासले बी आणनं शे; त्या मनी वाणी ऐकतीन, मंग एक कळप, एक मेंढपाय अस व्हई.”

17 “बाप मनावर प्रेम करस कारण की, मी मना जीव परत लेवाकरता देस.

18 कोणी मनाकडतीन जिवन हिसकावु नही शकस, तर मी ते स्वतःवहीन देस; माले जिवन देवाना बी अधिकार शे अनी ते परत लेवाना बी अधिकार शे, हाई आज्ञा माले मना बापकडतीन प्राप्त व्हयेल शे.”

19 या शब्दसवरतीन यहूदी लोकसमा परत फुट पडनी.

20 त्यासनामातीन बराचजन बोलनात, “त्याले भूत लागेल शे! तो येडा शे! त्यानं तुम्हीन का बरं ऐकतस?”

21 पण बाकीना बोलनात, “ह्या वचनं भूत लागेलना नहीत, भूतले आंधयाना डोया उघडता येतस का?”

येशुले नाकारनं

22 जवय हिवाळा व्हता तवय यरूशलेममा मंदिरना अर्पणना सण साजरा व्हई राहिता.

23 अनी येशु मंदिरमझार शलमोनना वरांडामा फिरी राहीता,

24 तवय यहूदी लोकसनी त्याले घेरी लिधं अनी सांगं, “तु कोठपावत आमले संशयमा ठेवशी? तु ख्रिस्त व्हशी तर आमले स्पष्ट सांग.”

25 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मी तुमले सांगं तरी तुम्हीन ईश्वास ठेवतस नही; ज्या कामे मी मना बापना अधिकारतीन करस त्या मनाबइल साक्ष देतस;

26 तुम्हीन ईश्वास ठेवतस नही, कारण तुम्हीन मना मेंढरंसपैकी नही

27 मना मेंढरं मनी वाणी ऐकतस; मी त्यासले वळखस अनं त्या मनामांगे येतस.

28 मी त्यासले सार्वकालिक जिवन देस, त्यासना कधीच नाश व्हवाव नही, अनी कोणी त्यासले मनाकडतीन हिसकाई लेवाव नही.

29 ज्यानी त्या माले देयल शेतस तो मना बाप सर्वातीन मोठा शे अनी बापकडतीन त्यासले कोणाघाईच हिसकाईन लई जाता येवाव नही.

30 मी अनी बाप *एकच शे.”

31 तवय यहूदी लोकसनी त्याले दगडमार कराकरता परत दगडी उचलात.

32 येशुनी त्यासले सांगं, “मी बापनी सांगेल बराचसा चांगला कामे तुमले दखाडेल शेतस; त्यामातीन कोणता काममुये तुम्हीन मानावर दगडमार कराले दखी राहिनात?”

* 10:30 10:30 बाप देवबाप

33 त्यासनी त्याले उत्तर दिधं, “चांगला कामसकरता आम्हीन तुले दगडमार करतस नही, पण तु देवनी निंदा करस त्याकरता, तु मानव राहीसन स्वतःले देव म्हणी लेस यानाकरता.”

34 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “तुमना नियमशास्त्रमा असं लिखेल शे, ज्यामा देव सांगसं की, ‘तुम्हीन देव शेतस.’ ”

35 आमले माहीत शे की, शास्त्रमा जे म्हणेल शे ते सत्य शे, ज्यासले देवनं वचन प्राप्त व्हयनं त्यासले त्यानी देव म्हणेल शे.

36 तर ज्याले बापनी नेमीन जगमा धाडं त्याले म्हणजे माले, मी देवना पोर्त्या शे अस सांगामुये, मी देवनी निंदा करस अस तुम्हीन म्हणतस का?

37 मी मना बापनी सोपेल कामे करस नही व्हई तर मना ईश्वास करू नका.

38 पण मी जर काम करस तरी मना ईश्वास करू नका, पण त्या कामसमुये तरी ईश्वास ठेवा अनी वळखीन समजी ल्या की, “बाप मनाना शे अनी मी बापमा शे.”

39 त्या परत त्याले धराले दखु लागनात, पण येशु त्यासना हातमातीन निसटीन निघी गया.

40 ✨येशु परत यार्देन नदीना पलीकडे, योहान बाप्तिस्मा करे त्या ठिकाणवर गया अनं तढे राहीना.

41 तवय त्यानाकडे बराचसा लोके वनात; त्या बोलनात, “योहाननी काही चमत्कार करात नही खरं शे; पण योहाननी यानाबद्दल जे काही सांगेल व्हतं ते सर्व खरं शे.”

42 तढे बराचसा लोकसनी त्यानावर ईश्वास ठेवा.

11

मरेल लाजरसले जिवत करनं

1 ✨मरीया अनी तिनी बहिणी मार्था यासना बेथानी गावमधला लाजरस नावना एक माणुस आजारी व्हता.

2 ✨जी मरीयानी प्रभुना पायले सुगंधी तेल लावं अनी त्या आपला केससघाई पुसात; तिना हाऊ आजारी पडेल लाजरस भाऊ व्हता.

3 यामुये त्या बहिणीसनी येशुले सांगीन धाडं की; “प्रभुजी, ज्यानावर तुमनं प्रेम शे तो आजारी शे.”

4 हाई ऐकीन येशु बोलना, “हाऊ आजारना शेवट लाजरसनं मरण नही शे; तर देवना गौरवकरता म्हणजे त्यानाद्वारे देवना पोर्त्यानं गौरव व्हावाले पाहिजे म्हणीन शे.”

5 मार्था, तिनी बहिण अनी लाजरस यासनावर येशुनी प्रिती व्हती.

6 लाजरस आजारी शे हाई बातमी भेटनी तरी बी तो व्हता त्याच ठिकाणवर आखो दोन दिन राहीना.

7 त्यानंतर त्यानी शिष्यसले सांगं, “आपण परत यहूदीयामा जावुत.”

8 शिष्य त्यासले बोलनात, “गुरजी, काही दिन पहिले यहूदी लोके तुमनावर दगडमार कराले दखी राहींतात; तरी तुम्हीन परत तळे जावाना ईचार करी राहिनात का?”

9 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “दिनना बारा तास शेतस का नही? कोणी दिनमा चालस तर त्याले ठेच लागस नही, कारण तो या जगना प्रकाश दखस.

10 पण कोणी रातमा चालस तर त्याले ठेच लागस, कारण त्यानाकडे प्रकाश नही.”

11 ते बोलानंतर येशुनी त्यासले सांगं, “आपला मित्र लाजरस झोपेल शे, मी त्याले झोपमाईन ऊठाडाले जास.”

12 यावरतीन शिष्य त्याले बोलनात, “प्रभुजी, जर तो झोपेल व्हई तर वाची जाई.”

13 येशु लाजरसना मरणबद्दल अस बोलना व्हता, पण तो झोपबद्दल बोली राहीना अस त्यासले वाटनं.

14 यामुये येशुनी त्यासले उघड सांगं, “लाजरस मरेल शे,

15 अनी मी तळे नव्हतु म्हणीन तुमनामुये माले आनंद वाटस, यानाकरता की तुम्हीन ईश्र्वास ठेवाले पाहिजे, चला आपण त्यानाकडे जावुत.”

16 यामुये ज्याले दिदूम म्हणेत तो थोमा आपला जोडीदारसले म्हणजे बाकीना शिष्यसले बोलना, “आपण बी यानासंगे मराले जावानं!”

पुनस्तथान अनी जिवन येशु शे

17 जवय येशु वना तवय त्याले माहीत पडनं की लाजरसले चार दिन पहिलेच कबरमा ठेयेल व्हतं.

18 बेथानी गाव यरूशलेमपाईन सुमारे सव्वातीन किलोमीटर वर व्हतं,

19 तळे मार्था अनी मरीया यासनाकडे त्यासना भाऊबद्दल सांत्वन कराकरता यहूदीयामातील बराच लोके त्यासनाकडे येल व्हतात.

20 येशु ई राहीना हाई ऐकताच, मार्था त्याले भेटाले गयी, मरीया घरमाच राहीनी.

21 मार्था येशुले बोलनी, “प्रभुजी, तुम्हीन आठे राहतात तर मना भाऊ नही मरता!

22 पण तरी आते बी तुम्हीन जे काही देवजोडे मांगशात ते देव तुमले दि, हाई माले माहीत शे.”

23 येशुनी तिले सांगं, “तुना भाऊ परत जिवत व्हई.”

24 मार्था त्याले बोलनी, “तो शेवटला दिनले पुनरुत्थानना येळले परत जिवत व्हई हाई माले माहीत शे.”

25 येशुनी तिले सांगं, “पुनरुत्थान अनी जिवन मीच शे; जो मनावर ईश्ववास ठेवस तो मरेल व्हई तरी जगी;

26 अनी जो जिवत शे अनं मनावर ईश्ववास ठेवस तो कधीच मरावं नही; यावर तु ईश्ववास ठेवस का?”

27 ती त्याले बोलनी, “हो, प्रभुजी! जो जगमा येणारा देवना पोरया ख्रिस्त तो तुम्हीनच शेतस, असा ईश्ववास मी धरेल शे.” अस बोलीन ती निघी गई.

येशु रडना

28 मंग मार्थानी तिनी बहिण मरीयाले बाजुले बलाईन सांगं, “गुरजी येल शेतस, अनी त्या तुले बलाई राहीनात.”

29 हाई ऐकताच ती लगेच फटकामा ऊठीसन त्यानाकडे गई.

30 येशु अजुन गावमा येल नव्हता, मार्था त्याले भेटनी तठेच तो व्हता.

31 ज्या यहूदी लोके मरीयाजोडे घरमा बठेल व्हतात अनं तिनं सांत्वन करी राहीतात त्यासनी तिले पटकन ऊठीसन बाहेर जातांना दखीन, ती कबरकडे रडाले जाई राहीनी अस समजीन त्या तिनामांगे गयात.

32 येशु व्हता तठे मरीया येवावर त्याले दखीन ती त्याना पाया पडनी अनी त्याले बोलनी, “प्रभुजी, तुम्हीन आठे राहतात, तर मना भाऊ नही मरता!”

33 येशुनी तिले अनी तिनासंगे येल यहूदी लोकसले रडतांना दखीसन त्यानं मनं भलतच व्याकुळ व्हयनं अनं तो दुःखी व्हयना.

34 अनी बोलना, “तुम्हीन त्याले कोठे ठेल शे?” त्या त्याले बोलनात, “प्रभुजी, ईसन दखा”

35 येशु रडना.

36 यावरतीन यहूदी लोके बोलनात, “दखा, यानं त्यानावर कितलं प्रेम व्हतं!”

37 पण त्यासनामातीन बराचजन बोलनात, “ज्यानी आंधयासना डोया उघडात त्यानामा, ह्यानी मराले नको, अस करानी शक्ती नव्हती का?”

लाजरले जिवत करामा येस

38 परत येशु मनमा व्याकुळ व्हईसन कबरकडे वना; ती एक गुहा व्हती, अनी तिना तोंडवर धोंड ठेल व्हती.

39 येशुनी सांगं, “धोंड काढा!” त्या मेरेल माणुसनी बहिण मार्था त्याले बोलनी, “प्रभुजी, आते त्याले दुर्गंधी येत व्हई, कारण त्याले चार दिन व्हयेल शेतस!”

40 येशुनी तिले सांगं, “तु ईश्र्वास धरशी तर देवनं गौरव दखशी अस मी तुले सांगेल नव्हतं का?”

41 यावरतीन त्यासनी धोंड काढी; तवय येशुनी नजर वर करीसन सांगं, “हे पिता, तु मनं ऐकं म्हणीन मी तुना आभार मानस;

42 माले माहीत शे तु कायम मनं ऐकस, तरी बी जी लोकसनी गर्दीं मना आजुबाजू उभी शे त्यासनाकरता मी बोलनु, यानाकरता की तु माले धाडेल शे असा त्यासनी ईश्र्वास कराले पाहिजे”

43 अस बोलीन त्यानी मोठा आवाजमा हाक मारीन बोलना, “लाजरस, बाहेर ये!”

44 तवय तो मेरेल माणुस बाहेर वना, त्याना हात पाय प्रेतवस्त्रसघाई बांधेल अनी तोंड रुमालघाई गुंढाळेल व्हतं. येशुनी त्यासले सांगं, “याले मोकळ करा अनी जाऊ घा.”

येशुबद्दल कट

(मत्तय २६:१-५; मार्क १४:१,२; लूक २२:१,२)

45 मरीयाकडे ज्या लोके येल व्हतात त्यासनी दखं की येशुनी काय करं, अनी त्यासनापैकी बराच जणसनी त्यानावर ईश्र्वास ठेवा.

46 पण बराच जणसनी परूशी लोकसकडे जाईन येशुनी काय करं ते त्यासले सांगं.

47 यावरतीन मुख्य याजकसनी अनी परूशीसनी सभा भराईन सांगं, “आपण काय करी राहीनुत? कारण तो माणुस बराच चमत्कार करस!

48 आपण त्याले असच सोडं तर सर्व लोके त्यानावर ईश्र्वास ठेवतीन अनी रोमी अधिकारी ईसन आपलं मंदिर अनी आपला राष्ट्रना नाश करतीन!”

49 तवय त्यासनामा कैफा नावना कोणतरी माणुस त्या वरीसले मुख्य याजक व्हता; तो त्यासले बोलना, “तुमले काहीच समजस नही!

50 तुम्हीन हाई बी ध्यानमा लेतस नही की, प्रजाकरता एक माणुसनी मरानं अनी सर्वा राष्ट्रना नाश व्हवानं टळी जावं हाई तुमना हितनं शे.”

51 हाई तो आपला मननं बोलना नही; पण त्या वरीस तो मुख्य याजक असतांना भविष्यवाणी करी की, येशु आपला राष्ट्रकरता मरावं शे,

52 अनी फक्त राष्ट्रकरता नही, तर यानाकरता त्यानी देवना पांगाई जायेल लोकसले जमाडीन एक करानं.

53 त्या दिनपाईन यहूदी अधिकारीसनी येशुले मारी टाकाना निश्चय करा.

54 यामुये येशु तवयपाईन यहूदी लोकसमा उघडपणे फिरना नही, तर तठेन जंगलजोडेना प्रांतमाधला एफ्राईम नावना नगरमा गया, अनी तठे आपला शिष्यसंगे राहीना.

55 तवय यहूदीसना वल्हांडण सण जोडे येल व्हता, अनी बराच लोके वल्हांडण सणना पहिले धार्मीक प्रथानुसार स्वतःले शुध्द करी लेवाकरता बाहेरगावतीन यरूशलेमले गयात.

56 त्यासनी येशुना शोध करा अनी मंदिरमा उभा असतांना एकमेकसले बोलनात, “तुमले काय वाटतस? तो सणले येवाव नही का?”

57 मुख्य याजकसनी अनी परूशीसनी येशुले धराना हेतुतीन आदेश देयल व्हता की, येशु कोठे शे हाई एखादाले समजनं त्यानी खबर देवानी.

12

बेथानी गावले येशुना अभिषेक

(मत्तय २६:६-१३; मार्क १४:३-९)

1 मंग येशु वल्हांडणना पहिले सव दिन बेथानी गावले वना, ज्या लाजरसले येशुनी मरेलसमाईन जिवत करेल व्हतं तो तठे व्हता.

2 तठे त्यानी त्यासनाकरता जेवण करं, तवय मार्था जेवण वाढी राहीती; अनी लाजरस त्यासना पंगतमा बसेलसपैकी एक व्हता.

3 ✨तवय मरीयानी अर्ध लिटर शुध्द जटामांसीन मोलवान सुगंधी तेल लिसन येशुना पायले लावं अनी आपला केससघाई त्याना पाय पुसात, तवय त्या सुगंधी तेलना वासघाई ते घर भरी गयं.

4 येशुले धरी देणारा, त्याना शिष्यसमातील यहूदा इस्कर्योत नावना एकजण बोलना,

5 “हाई सुगंधी तेल तिनशे चांदिना शिक्कासमा ईकीसन ते गरीबसले का बरं दिधं नही?”

6 त्याले गरीबसनी काळजी व्हाती म्हणीन तो ते बोलना अस नही, तर तो चोर व्हाता; त्यानाकडे पैसासनी थैली राहे अनी तीमा जे काही टाकेत ते तो चोरी ले, म्हणीन तो अस बोलना.

7 यावरतीन येशू बोलना, “मना उत्तरकार्यना दिनकरता ते तिले ठेवु घा.

8 कारण गरीब तर कायमना तुमना जोडे शेतस, पण मी तुमना जोडे कायम राहसु अस नही.”

लाजरसले मारी टाकाना कट

9 येशू तठे शे अस बराचसा यहूदी लोकसले समजनं अनी फक्त येशूकरता नही तर ज्या लाजरसले त्यानी मरेल मातीन जिवत करं व्हतं त्याले बी दखाकरता त्या वनात.

10 मुख्य याजकसनी लाजरसले बी मारी टाकाना निश्चय करा.

11 कारण त्यानामुये बराचसा यहूदी लोके त्यासले सोडीन येशुवर ईश्वास ठि राहीतात.

जयोत्सवतीन यरूशलेममा प्रवेश

(मतय २१:१-११; मार्क ११:१-११; लूक १९:२८-४०)

12 दुसरा दिन सणले येल मोठी लोकसनी गर्दी येशू यरूशलेमले ई राहीना हाई ऐकीन.

13 खजुरन्या फांधा लिसन त्यानी भेटकरता बाहेर निघनात, अनी गजर करीसन बोलनात, “होसान्ना! प्रभुना नावतीन येणारा! इझ्राएलसना राजा धन्यवादित असो!”

14 येशुले गधडानं धाकलं शिंगरू भेटावर तो त्यानावर बसना, हाई शास्त्रमा लिखेलप्रमाणे घडनं ते अस,

15 “हे सियोननी कन्या! भिऊ नको,

दख तुना राजा,

गाढवना शिंगरूवर बठीन येस.”

16 या गोष्टी त्याना शिष्यसले पहिले समजन्याच नहीत; येशुनं गौरवतीन ऊठना तवय त्यासले याद वनं की, त्यानाबद्दल या गोष्टी लिखेल व्हत्यात तसच लोकसनी त्यानासंगे करं.

17 त्यानी लाजरसले कबरमातीन बलाईन मरेल मातीन जिवत करं त्या येळले जी लोकसनी गर्दी त्यानासंगे व्हाती ती गर्दी त्यानाबद्दल साक्ष दि राहीती.

18 यावरतीन बी लोके त्याले भेटाले गयात, कारण त्यानी या चमत्कार करेल शेतस, अस त्यासनी ऐकेल व्हतं.

19 यामुये परुशी लोके एकमेकसले बोलनात, “तुमनं काहीच चाली नही राहीनं हाई ध्यानमा ल्या! दखा, सर्व जग त्यानामांगे चाली राहीनं!”

ग्रीक लोकसनी येशुले ईनंती

20 सणमा उपासना कराले यरुशलेममा येल लोकसमा काही ग्रीक लोके व्हतात.

21 त्यासनी गालीलमातील बेथसैदा गावना फिलीप्प यानाजोडे ईसन ईनंती करी की, “महाराज, आमनी येशुले भेटानी ईच्छा शे.”

22 फिलीप्पनी जाईन अंद्रियाले सांगं तवय त्यासनी ईसन येशुले सांगं.

23 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मनुष्यना पोर्ग्याना गौरव होवानी येळ ई जायेल शे.

24 मी तुमले खरं सांगस; गहुना दाणा जमीनमा पडीन मरना नही तर तो एकलाच र्हास; अनी तो मरना तर बरंच पिक देस.

25 ☆जो आपला जीववर प्रेम करस तो त्याले गमाडी; अनी जो या जगमा आपला जिवना व्देष करस तो त्यानं सार्वकालिक जिवनकरता रक्षण करस.

26 जर कोणी मनी सेवा करस तर त्यानी मनामांगे येवानं, म्हणजे जठे मी शे तठे मना सेवक बी राही; कोणी मनी सेवा करी तर पिता त्याना सन्मान करी.”

येशु स्वतःना मरनबद्दल बोलस

27 “आते मना जीव व्याकुळ व्हई राहीना; आते मी काय बोलु? हे पिता, हाई येळपाईन मनं रक्षण कर; तरी बी मी या येळकरताच येल शे.

28 हे पिता, तु तुना नावना गौरव कर!” तवय अशी आकाशवाणी व्हयनी की, “मी तो गौरव करेल शे, अनी परत बी गौरवसु.”

29 तवय ज्या लोके उभा व्हतात त्या आवाज ऐकीसन बोलनात, ढगसमातीन गर्जना व्हयनी, बाकीना बोलनात, “त्यानासंगे देवदूत बोलनात.”

30 पण येशु त्यासले बोलना, “हाई वाणी मनाकरता नही तर तुमनाकरता व्हयनी,

31 आते या जगना न्याय येळ शे, आते या जगना आधिकारिसले बाहेर टाकाई जाई

32 माले पृथ्वीपाईन उच्च कर तर मी मनाकडे सर्वासले ओढी लिसु.”

33 आपण कोणता मरणघाई मराव शेतस हाई सुचाडाकरता तो अस बोलना.

34 यावरतीन लोके त्याले बोलनात, ख्रिस्त सर्वकाळ रहावाव शे, अस आम्हीन नियमशान्त्रमा ऐकेल शे; तर मनुष्यना पोर्त्याले उच्च कराले पाहिजे अस तुम्हीन कसं काय म्हणतस? हाऊ मनुष्यना पोर्त्या शे तरी कोण?

35 यावरतीन येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “आखो थोडा येळ तुमनामा प्रकाश शे, तुमले अंधारनी गाठाले नको म्हणीसन तुमनाकडे प्रकाश शे तोपावत चाला, कारण जो अंधारमा चालस त्याले आपण कोठे जाई राहीनु हाई समजत नही.

36 तुम्हीन प्रकाशना पोर्त्या व्हावाले पाहिजे म्हणीसन उजेड शे तोपावत प्रकाशवर ईश्वास ठेवा.”

येशु हाई सर्व बोलीसन निंघी गया अनी त्यासनापाईन गुप्त राहीना.

लोकसना अईश्वास

37 त्यानी त्यांसनासमोर इतला चिन्ह करात तरी त्यासनी त्यानावर ईश्वास ठेवा नही.

38 यानाकरता की यशया संदेष्टानी जी गोष्ट सांगेल व्हाती ती पुरी व्हावाले पाहिजे ती अशी की; “प्रभु, आम्हीन करेल प्रचारवर कोणी ईश्वास ठेयल शे? परमेश्वरनी शक्ती कोणले प्रकट व्हायेल शे?”

39 यामुये त्यासनाघाई ईश्वास ठेवाई नही राहीता, यशया आखो बोलना;

40 “कधीच अस व्हावाले नको की, त्यासनी डोयासघाई दखु नही, मनपाईन त्यासले समजाले नको, त्यासनी मनाकडे फिराले नको, म्हणीसन त्यानी त्यासना डोया आंधया करेल शे अनं त्यासनं मन कठीण करेल शे.”

41 यशयानी हाई यानाकरता बोलना की, त्यानी येशुनं गौरव दखं अनी त्यानाबद्दल बोलना.

42 अस व्हतं तरी बी यहूदी अधिकारीसमातीन बराच जणसनी त्यानावर ईश्वास ठेवा, पण आपले सभास्थानमातीन काढी टाकाले नको म्हणीसन परूसी लोकससमोर त्यासनी हाई कबुल करं नही.

43 कारण त्यासले देवकडला गौरवपेक्षा माणुसकडलं गौरव जास्त आवडनं.

येशु जगना प्रकाश

44 येशु मोठा आवाजमा बोलना, “जो मनावर ईश्वास ठेवस तो मनावर ईश्वास ठेवस नही, तर ज्यानी माले धाडेल शे त्यानावर ठेवस.

45 अनी जो माले दखस, तो ज्यानी माले धाडेल शे त्याले दखस.

46 मी जगमा प्रकाश म्हणीसन येल शे, यानाकरता की मनावर ईश्र्वास ठेवणारा कोणी बी अंधारामा रूहावाले नको.

47 मना वचनं ऐकीसन जो पाळस नही तर त्याना न्याय मी करस नही, कारण मी जगना न्याय कराकरता नही तर, जगनं उध्दार कराकरता येल शे.

48 जो मना अनी मना वचनसना स्विकार करस नही त्याना न्याय करनारा एकजण शे, जे वचन मी सांगेल शे तेच शेवटला दिनले त्याना न्याय करी.

49 कारण मी मना मननं बोलनु नही, तर मी काय सांगानं अनं काय बोलानं याबद्दल ज्या पितानी माले धाडेल शे, त्यानीच माले आज्ञा देयल शे.

50 त्यानी आज्ञा सार्वकालिक जिवन जोडे ली जास शे हाई माले माहीत शे, यामुये मी जे बी बोलस ते पितानी सांगेलप्रमाणेच बोलस.”

13

येशू शिष्यसना पाय धुवस

1 वल्हांडण सणना पहिले, या जगमाईन पिताकडे जावानी आपली येळ येल शे हाई येशुनी समजी लिधं, अनी या जगमातील आपलासवर त्यानं प्रेम व्हतं ते त्यानी शेवटपावत करं.

2 येशू अनी त्याना शिष्य संध्याकायनं जेवण करी राहिता तवय शिमोनना पोर्या यहुदा इस्कर्योत याना मनमा त्याले धरी देवानं अस सैताननी पहिलेच घाली देयल व्हतं

3 तवय आपला हातमा पितानी सर्वकाही देयल शे, आपण देवकडतीन वनु अनी देवकडे जाई राहीनु,

4 हाई वळखीसन जेवण करतांना येशू जेवणवरतीन ऊठना, त्यानी आपला कपडा काढी ठेवात अनी स्माल लिसन कंबरले गुंडाळी लिधा.

5 मंग तो एक भांडामा पाणी लिसन शिष्यसना पाय धवू लागना, अनी कंबरले गुंडाळेल स्मालघाई ते पुसू लागना.

6 तो शिमोन पेत्रकडे वना, तवय तो त्याले बोलना, “प्रभुजी, तुम्हीन मना पाय धुतस का?”

7 येशुनी उत्तर दिधं, “मी करस ते तुले आते कळाव नही, ते पुढे कळी.”

8 पेत्र त्याले बोलना, “तुम्हीन कधीच मना पाय धुवाले नको!” येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “मी तुना पाय जर नही धुवात तर मनासंगे तुले वाटा नही.”

9 शिमोन पेत्र त्याले बोलना, “प्रभुजी, मना फक्त पायच धुवू नका, तर हात अनी डोकं बी धुवा.”

10 येशुनी त्याले सांगं, “ज्यानं आंग धोवायेल शे त्याले पायशिवाय काहीच धुवानी गरज नही, तो पुरा शुध्द शे, अनी तुम्हीन शुध्द शेतस, तरी सर्वाजन नही.”

11 कारण आपले धरी देणार माणुस त्याले माहीत व्हता, यावरतीन तो बोलना, “तुम्हीन सर्वाच शुध्द नही.”

12 ✨मंग त्यासना पाय धुवानंतर, आपला कपडा घालीसन येशु बसना अनी त्यानी त्यासले सांगं, “मी तुमले काय करं हाई तुमले समजनं का?”

13 तुम्हीन माले गुरू अनं प्रभु अस म्हणतस, ते बराबर म्हणतस, कारण मी तसाच शे.

14 यामुये जो मी तुमना प्रभु अनं गुरू, तुमना पाय धुवात तर तुम्हीन एकमेकसना पाय धुवालेच पाहिजे.

15 हाऊ मी तुमले एक किता घाली देयल शे, जसं मी तुमले करं तसं तुम्हीन कराले पाहिजे.

16 ✨मी तुमले खरंखरं सांगस दास आपला धनीपेक्षा थोर नही, अनी जो धाडेल तो धाडणारापेक्षा थोर नही.

17 या गोष्टी तुमले माहीत शेतस अनी जर त्यानामायक तुम्हीन चालशात, तर तुम्हीन धन्य शेतस.

18 मी तुमना सर्वासबद्दल बोली नही राहीनु, ज्या मी निवाडेल शे त्या माले माहीत शे तरी ‘जो मनी भाकर खास त्यानी मनावर आपली टाच उचलेल शे’ असा जो शास्त्रलेख शे तो पुरा व्हयेल शे.

19 हाई मी तुमले आते म्हणजे हाई व्हवाना पहिले सांगस, यानाकरता की जवय हाई व्हई तवय तुम्हीन ईश्वास धराले पाहिजे की ‘मी तो शे.’

20 ✨मी तुमले खरंखरं सांगस की मी धाडस त्याना जो स्विकार करस तो मना स्विकार करस, अनी जो माले स्विकारस, तो ज्यानी माले धाडं, त्याले स्विकारस.”

आपला ईश्वासघात करनाराले येशु दखाडस

(मत्तय २६:२०-२५; मार्क १४:१७-२१; लूक २२:२१-२३)

21 अस बोलानंतर येशु आत्मातीन व्याकुळ व्हयना अनं बोलना, “मी तुमले खरंखरं सांगस, तुमनामधला एकजण माले धरी देवाव शे.”

22 तो कोणबद्दल बोली राहीना हाई शंकातीन शिष्य एकमेकसकडे दखु लागनात.

✨ 13:12 १३:१२ लूक २२:२७ ✨ 13:16 १३:१६ मत्तय १०:२४; लूक ६:४०; योहान १५:२०

✨ 13:20 १३:२० मत्तय १०:४०; मार्क ९:३७; लूक ९:४८; १०:१६

23 तवय ज्यानावर येशुनी प्रिती व्हाती असा त्याना शिष्यसमाधला एकजण येशुना जोडेच बठेल व्हाता.

24 तो शिमोन पेत्र इशारा करीसन बोलना, “तो ज्यानाबद्दल बोली राहिना तो कोण शे हाई आमले सांग.”

25 तवय तो तसाच येशुना जोडे असतांना मांगे फिरीन त्याले बोलना, “प्रभुजी तो कोण शे?”

26 येशुनी उत्तर दिधं, “ज्याले मी घास बुचकाळीसन दिसु तोच तो शे.” मंग त्यानी घास बुचकाळीसन शिमोन इस्कर्योतना पोर्या यहूदा इस्कर्योत याले दिधा.

27 मंग घास देवावर सैतान त्यानामा घुसना, मंग येशुनी त्याले सांगं, “जे तु कराव शे ते लवकर कर!”

28 त्यानी त्याले अस का बरं सांग हाई जेवणले बठेलसपैकी कोणलेच समजनं नही.

29 यहूदाजोडे पैसाना थैली व्हाती, यामुये सणकरता आपले काही लेनं व्हई ते ईकत लेवाकरता किंवा गरीबसले काही देनं व्हई म्हणीसन येशुनी त्याले सांग व्हई, अस बराच जणसले वाटनं.

30 मंग घास लेताच तो लगेच बाहेर गया, तवय रातनी येळ व्हाती.

नवी आज्ञा

31 तो बाहेर जावानंतर येशुनी सांगं, आते मनुष्यना पोर्यानं गौरव व्हयेल शे अनी त्यानामा देवनं गौरव व्हयेल शे.

32 जर देवनं गौरव त्यानाकडतीन प्रकट व्हयेल शे, तर देव बी आपलाकडतीन त्यानं गौरव प्रकट करी अनी लवकर करी.

33 ☆अहो पोर्यासवन, मी आखो थोडा येळ तुमनासंगे शे, तुम्हीन मना शोध करशात अनी जसं मी यहूदी अधिकारीसले सांगं की, जठे मी जासु तठे तुमनाघाई येवावनार नही, तसच मी तुमले बी सांगस,

34 ☆अनी मी तुमले नवी आज्ञा देस की; तुम्हीन एकमेकसवर प्रिती करानी, जशी मी तुमनावर प्रिती करी तशी तुम्हीन एकमेकसवर प्रिती करानी.

35 तुमनी एकमेकसवर प्रिती राहीनी म्हणजे त्यावरतीन सर्व वळखतीन की, तुम्हीन मना शिष्य शेतस.

पेत्र माले नकारी हाई येशु पहिलेच सांगस

(मत्तय २६:३१-३५; मार्क १४:२७-३१; लूक २२:३१-३४)

36 शिमोन पेत्र त्याले बोलना, “प्रभुजी, तुम्हीन कोठे जाई राहीनात?” येशुनी उत्तर दिधं, “जठे मी जास तठे आते तुनाघाई मनामांगे येवावनार नही; तरी यानानंतर येशी.”

37 पेत्र त्याले बोलना, “प्रभुजी, मनाघाई तुमना मांगे आलेच का बरं येवावनार नही? मी तुमनाकरता मना जीव दिसु!”

38 येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “काय, मनाकरता तु तुना जीव देशी? मी तुले खरंखरं सांगस, तु माले तीनदाव नकारस नही तोपावत कोंबडा कोकावणार नही.”

14

पिताकडे जावानी वाट

1 येशुनी त्यासले सांग, “तुम्हीन मनमा नाराज व्हवु नका; देववर ईश्व्वास ठेवा अनी मनावर बी ईश्व्वास ठेवा.

2 मना बापना घरमा राहवाले भरपूर जागा शे, नही राहत्यात तर मी तुमले सांगतु, मी तुमनाकरता जाग तयार कराले जाई राहीनु.

3 अनी मी जाईसन तुमनाकरता जाग तयार करी म्हणजे परत ईसन तुमले आपलाजोडे लिसु, यानाकरता की जठे मी शे तठे तुम्हीन बी र्हावाले पाहिजे.

4 मी जास तिकडली वाट तुमले माहीत शे.”

5 थोमा त्याले बोलना, “प्रभु, तुम्हीन कोठे जातस हाई आमले माहीत नही, मंग तठे येवाकरता आमले वाट कशी माहीत राही?”

6 येशुनी त्याले सांगं, “मार्ग, सत्य अनी जिवन मीच शे; मनाजोडे येवाशिवाय पिताकडे कोणीच जास नही.

7 मी कोण शे हाई जर तुम्हीन वळखतात तर मना पिताले बी वळखतात; आठेन पुढे तुम्हीन त्याले वळखतस अनं तुम्हीन त्याले दखेल बी शे.”

8 फिलीप्प त्याले बोलना, “प्रभु, पिता आमले दखाडा म्हणजे आमले भरपूर शे.”

9 येशुनी त्याले सांगं, “फिलीप्प, मी इतका काळ तुमनासंगे व्हतु तरी तु माले वळखतस नही का? ज्यानी माले दखं त्यानी पिताले दखं शे; तर ‘पिता आमले दखाडा,’ हाई तु कसं म्हणस?

10 मी पितामा अनी पिता मनामा शे असा ईश्वास तु धरस नही का? ज्या गोष्टी मी तुमले सांगस त्या मी आपला मनन्या सांगस नही तर मनामा राहनारा पिता स्वतःना कामे करस.

11 मी पितामा अनी पिता मनामा र्हास हाई मना शब्द खरा माना, नहीतर मना कामसुये तरी मनं खरं माना.

12 मी तुमले खरंखरं सांगस, मी ज्या कृत्ये करस त्या मनावर ईश्वास ठेवनारा बी करी, अनी त्यानापेक्षा मोठा करी, कारण मी पिताकडे जास.

13 तुम्हीन जे काही मना नावतीन मांगशात ते मी करसु, यानाकरता की पोर्च्यामा पितानं गौरव व्हावाले पाहिजे.

14 तुम्हीन मना नावतीन मनाकडे काही बी मांगशात तर ते मी करसु.”

पवित्र आत्मा मिळाबद्दल वचन

15 मनावर तुमनी प्रिती व्हई तर मन्या आज्ञा पाळशात.

16 मी पिताले ईनंती करसु, मंग तो तुमले दुसरा कैवारी दि; त्यानी तुमनासंगे सदासर्वदा र्हावाले पाहिजे म्हणीसन.

17 जो सत्यना आत्मा तो देवना सत्यले प्रकट करस, त्याले जगना लोकसघाई लेवावनार नही, तुम्हीन त्याले दखशात, तुम्हीन त्याले वळखशात, कारण तो तुमनामा र्हास अनी तुमनामा वस्ती करीसन राही.

18 मी तुमले अनाथ असा सोडावं नही, तुमनाकडे परत ईसु.

19 आखो थोडाच येळ शे मंग जग माले आखो दखाव नही, तरी तुम्हीन दखशात; कारण मी जिवत शे अनी तुम्हीन बी जिवत राहशात;

20 त्या दिन तुमले समजी की मी आपला पितामा, तुम्हीन मनामा अनी मी तुमनामा शे.

21 “ज्यासनाजोडे मन्या आज्ञा शेतस अनं ज्या त्या पाळतस त्याच मनावर प्रिती करनारा शेतस, अनी ज्या मनावर प्रिती करतस मना पिता बी त्यासनावर प्रिती करस, मी बी त्यासनावर प्रिती करसु अनं स्वतः त्यासले प्रकट व्हसु.”

22 यहुदा* त्याले बोलना, “प्रभु, अस काय व्हयनं की तुम्हीन स्वतः आमले प्रकट व्हशात अनी जगले प्रकट व्हणार नही?”

23 येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “ज्यानं मनावर प्रेम व्हई” तर तो मनी शिकवन पाळी अनी मना पिता त्यानावर प्रेम करी अनी आम्हीन त्यानाकडे ईसन त्यानासंगे वस्ती करीसन राहसु.

* 14:22 14:22 यहुदा (इस्कर्योत नही)

24 मनावर कोणं प्रेम नही तर तो मनी शिकवन पाळाव नही, जी शिकवन तुम्हीन ऐकतस ती मनी नही, ज्या पितानी माले धाडेल शे त्याना शेतस.

25 मी तुमना जोडे राही राहीतु तवय तुमले या गोष्टी सांगेल शेतस.

26 तरी ज्याले पिता मना नावतीन धाडी तो कैवारी म्हणजे पवित्र आत्मा तुमले सर्व शिकाडी अनी ज्या गोष्टी मी तुमले शिकाड्यात त्या सर्वासनी तुमले आठवण करी दि.

27 मी तुमले शांती दि ठेवस, हाई मनी स्वतःनी शांती ती तुमले देस, जसं जग देस तसं मी तुमले देस नही, तुमनं अंतःकरण अस्वस्थ अनी भयबीत व्हावले नको म्हणीसन.

28 मी जास, अनी तुमनाकडे परत येसु अस जे मी तुमले सांगं ते तुम्हीन ऐकं, मनावर तुमनी प्रिती र्हाती तर मी पिताकडे जाई राहीनु यानी तुमले खूशी वाटती, कारण मना पिता मनापेक्षा थोर शे.

29 त्या गोष्टी व्हई तवय तुम्हीन ईश्र्वास धराले पाहिजे, म्हणीसन ते व्हावना पहिले आलेच मी तुमले सांगेल शे.

30 यापुढे मी जास्त तुमनासंगे बोलावं नही, कारण जगना अधिकारी येस; तरी मनामा त्यानं काहीच नही.

31 पण मी पितावर प्रिती करस अनी पितानी जशी माले आज्ञा दिधी तसं मी करस, हाई जगनी वळखावं म्हणीसन अस व्हस, “ऊठा, आपण आठेन जाऊत.”

15

येशू खरा द्राक्षवेल

1 मी खरा द्राक्षवेल शे अनी मना बाप माळी शे.

2 फळ न देणारा प्रत्येक फाटा तो मनामातीन काढी टाकस अनी फळ देणारा फाटाले जास्तीना फळ येवाले पाहिजे म्हणीसन तो त्या प्रत्येकसले साफसुफ करस

3 जे वचन मी तुमले सांगेल शे त्यामुये तुम्हीन पहिला पाईनच शुध्द व्हयेलच शेतस.

4 तुम्हीन मनामा राहा अनी मी तुमनामा र्हास, जसं फाटा वेलमा र्हावाशिवाय त्याले स्वतःव्हईसन फळ देता येस नही तसं मनामा र्हावाशिवाय तुमले बी फळ देता येवाव नही.

5 मी वेल शे तुम्हीन फाटा शेतस जो मनामा र्हास, तो बरंच फळ देस; कारण मनापाईन येगळं राहीनात तर तुमले काहीच करता येवाव नही.

6 जर कोणी मनामा राहीना नही तर त्याले तुटेल फाटानामायक बाहेर टाकतस, अनं तो वाळाई जास; मंग त्यासले गोया करीसन आगमा टाकतस अनं त्या जळी जातस.

7 तुम्हीन मनामा राहीनात अनी मना वचनं तुमनामा राहीनात, तर जे काही तुमले पाहिजे व्हई ते मांगा म्हणजे तुमले ते भेटी जाई.

8 तुम्हीन बरंच फळ दिधं तर पितानं गौरव व्हई अनी तुम्हीन मना शिष्य व्हशात.

9 जशी पितानी मनावर प्रिती करी तशी मी बी तुमनावर प्रिती करेल शे, तुम्हीन मनी प्रितीमा राहा.

10 जसं मी मना पितान्या आज्ञा पाळीसन त्यानी प्रितीमा र्हास, तसं तुम्हीन मन्या आज्ञा पाळ्यात तर मनी प्रितीमा राहशात.

11 मना आनंद तुमनामा र्हावाले पाहिजे अनी तुमना आनंद परीपूर्ण व्हावाले पाहिजे म्हणीसन मी तुमले या गोष्टी सांगेल शेतस.

12 ✨जशी मी तुमनावर प्रिती करी तशी तुम्हीन एकमेकसवर प्रिती करानी अशी मनी आज्ञा शे.

13 आपला मित्रकरता आपला जीव देवाना यानापेक्षा कोणी प्रिती मोठी नही.

14 मी तुमले जे काही सांगस ते जर तुम्हीन करशात तर तुम्हीन मना मित्र शेतस.

15 मी आलेपाईन तुमले दास म्हणस नही, कारण धनी काय करस ते दासले माहीत नही र्हास. पण मी तुमले मित्र म्हणेल शे, कारण जे काही मी आपला पिताकडतीन ऐकी लिधं ते सर्व मी तुमले सांगेल शे.

16 तुम्हीन माले निवाडेल नही, तर मी तुमले निवाडेल अनी नेमेल शे, यामा हेतु हाऊ की तुम्हीन जाईसन फळ घाव अनं तुमनं फळ टिकावं; अनी जे काही तुम्हीन मना नावतीन पिताकडे मांगशात ते त्यानी तुमले घावं.

17 तुम्हीन एकमेकसवर प्रिती कराले पाहिजे म्हणीसन मी तुमले या आज्ञा करस.

जगना व्देष

18 जग तुमना व्देष करस, तर तुमना व्देष कराना पहिले त्यानी मना बी करा हाई तुमले माहीत शे.

19 तुम्हीन जगना राहता तर जग आपलासवर प्रिती करतं, पण तुम्हीन जगना नही; मी तुमले जगमाईन निवाडेल शे, म्हणीसन जग तुमना व्देष करस.

20 ✨दास धनीपेक्षा मोठा नही. अस जे वचन मी तुमले सांगं त्यानी आठवण करा, त्या मनामांगे लागनात तर तुमना बी मांगे लागतीन; त्यासनी मना वचन पाळ्यात तर तुमना बी पाळतीन.

21 पण त्या मना नावकरता हाई सर्व तुमले करतीन, कारण ज्यानी माले धाडेल शे त्याले त्या वळखतस नही.

22 मी येतु नही अनं त्यासनासंगे बोलतु नही तर त्या पापना दोषी नही रूहातातं; पण आते त्यासले आपला पाप बदल निमित्त सांगता येवाव नही.

23 जो मना व्देष करस तो मना पिता बी व्देष करस.

24 ज्या कामे दुसरानी कोणी करात नही त्या कामे मी त्यासनामा करतु नही तर त्या पापना दोषी रूहातं नही, पण आते त्यासनी माले अनी मना पिताले बी दखेल शे अनं आमना व्देष करेल शे.

25 “तसं तर विनाकारण त्यासनी मना व्देष करा” अस जे वचन त्यासना शास्त्रमा लिखेल शे, ते पुरं व्हावे पाहिजे म्हणीसन ते अस व्हई राहीनं.

26 पण जो पितापाईन निघस, ज्याले मी पिताकडतीन तुमनाकडे धाडस असा मदतगार म्हणजे सत्यना आत्मा ई तवय तो मनाबद्दल साक्ष दी.

27 अनी तुम्हीन बी साक्ष देशात, कारण “सुरवात पाईन तुम्हीन मनासंगे शेतस.”

16

1 “तुम्हीन ईश्वासले सोडाले नको म्हणीसन मी तुमले या गोष्टी सांगेल शेतस.”

2 त्या तुमले सभास्थानमातीन काढी टाकतीन, इतलंच नही अशी येळ ई राहीनी की जो कोणी तुमना जीव ली, त्याले आपण देवले सेवा अर्पण करी राहीनु अस वाटी.

3 त्या असा करतीन, कारण त्यासनी पिताले अनं माले बी वळखं नही.

4 मी तुमले या गोष्टी याकरता सांग्यात की, ती येळ ई म्हणजे त्या गोष्टी मी तुमले सांगेल व्हत्यात यानी आठवण व्हावे पाहिजे. या गोष्टी मी सुरवात पाईन तुमले सांग्यात नहीत, कारण मी तुमनासंगे व्हतु.

पवित्र आत्मना काम

5 पण ज्यानी माले धाडेल शे, त्यानाकडे मी आते जाई राहीनु, अनी तुम्हीन कोठे जाई राहीनात अस तुमना मातीन कोणी माले ईचारस नही.

6 या गोष्टी मी तुमले सांगेल शे म्हणीसन तुमनं मन दुःखतीन भरी जायेल शे.

7 तरी मी तुमले खरी गोष्ट सांगस, मी जाई राहीनु हाई तुमनाकरता हितनं शे; मी जर गवु नही तर मदतगार तुमनाकडे येवाव नही; मी गवु तर त्याले तुमनाकडे धाडसु.

8 तो मदतगार ईसन पाप बदल, धार्मीकताबदल अनी देवना न्यायनिवाडाबदल जगनी खात्री करी दि.

9 त्या मनावर ईश्वास ठेवतस नही यावरतीन पाप बदल;

10 मी पिताकडे जाई राहीनु अनी पुढे तुमले मी दिसावु नही यावरतीन धार्मीकताबदल;

11 अनी या जगना अधिकारीना न्याय व्हयेल शे यावरतीन न्यायनिवाडाबदल;

12 माले आखो तुमले बऱ्याच गोष्टी सांगान्या शेतस, पण आते तुमनाघाई त्या सहन व्हाव नही.

13 तरी तो आत्मा ई, जो देवना सत्यले प्रकट करी, तो तुमले वाट दखाडीन पुरं सत्यतामा लई जाई; कारण तो स्वतःना अधिकारतीन बोलावं नही, तर जे काही ऐकेल शे तेच सांगी, अनी व्हनार्या गोष्टी तुमले सांगी.

14 तो मना गौरव करी कारण जे मनं शे त्यामातीन लिसन ते तुमले प्रकट करी.

15 जे काही पितानं शे ते सर्व मनं शे; म्हणीसन मी बोलनु की जे मनं शे त्यामातीन सत्यना आत्मा काही लिसन ते तुमले प्रकट करसु.

खूशी अनं उदासी

16 “थोडा येळनंतर तुम्हीन माले कधी दखावुत नही; अनी परत थोडा येळनंतर तुम्हीन माले दखशात.”

17 यावरतीन त्याना शिष्यसंपैकी कितलातरी जण बोलनात, “हाऊ आमले म्हणस थोडा येळनंतर तुम्हीन माले दखु शकाव नहीत अनी थोडाच येळनंतर तुम्हीन माले दखशात; यानं कारण मी पिताकडे जास; अस जे तो आमले म्हणस ते काय?”

18 त्या बोलनात, “थोडा येळमा, अस जे हाऊ म्हणस ते काय शे? तो काय म्हणस हाई आमले समजी नही राहीनं.”

19 माले ईचारानं हाई त्यासना मनमा शे हाई वळखीसन येशूनी त्यासले सांगं, थोडा येळनंतर तुम्हीन माले दखणार नही अनी परत थोडा येळनंतर तुम्हीन माले दखशात, हाई जे मी बोलनु त्याबदल तुम्हीन एकमेकसले ईचारतस का?

20 मी तुमले खरंखरं सांगस की तुम्हीन रडशात अनी शोक करशात तरी जग आनंद करी; तुमले दुःख व्हई, तरी तुमना दुःखना आनंद व्हई.

21 बाई मोकळी व्हस तवय तिले दुःख व्हस, कारण ती येळ येल रूहास; पण बाळ जन्म लेवानंतर बाळना जगमा जन्म व्हयना याना जो आनंद व्हस त्यामुये तिले त्या तरासनी याद रूहास नही.

22 यामुये तुमले आते दुःख व्हयेल शे; तरी मी तुमले परत भेटसु अनी तुमनं मन आनंदीत व्हई; तुमना आनंद तुमनापाईन कोणी काढी लेवावु नही.

23 त्या दिन तुम्हीन मनाकडे काहीच मांगावुत नही, मी तुमले खरंखरं सांगस की, तुम्हीन पिताकडे जे काही मना नावतीन मांगशात ते पिता तुमले दि.

24 तुम्हीन अजुन पावत मना नावतीन काय मांगेल नही, मांगा म्हणजे तुमले भेटी, यानाकरता की तुमना आनंद परीपूर्ण व्हावे पाहिजे.

सर्व जगवर विजय

25 या गोष्टी मी तुमले दृष्टांतना रूपतीन सांगेल शेतस; मी तुमनासंगे दृष्टांतमा आखो बोलावं नही, तर पिताबद्दल तुमले उघड सांगसु अशी येळ ई राहीनी.

26 जवय तो दिन ई तवय तुम्हीन मना नावतीन जे काही मांगशात; अनी मी तुमनाकरता पिताकडे ईनंती करसु; अस मी तुमले म्हणी नही राहीनु.

27 कारण पिता स्वतः तुमनावर प्रिती करस, कारण तुम्हीन मनावर प्रिती करेल शे, अनी मी पिताकडतीन येल शे असा ईश्वास धरेल शे.

28 “मी पिताकडतीन निंघीसन जगमा येल शे, अनी आते परत जग सोडीन पिताकडे जाई राहीनु.”

29 त्याना शिष्य बोलनात, “आते तुम्हीन उघड बोली राहीनात, दृष्टांत सांगी नही राहीनात.

30 आते आमले समजनं की तुमले सर्व माहीत शे, म्हणीसन यानी गरज नही की कोणी तुले प्रश्न ईचारी; यावरतीन तुम्हीन देवकडतीन येल शेतस असा आम्हीन ईश्वास धरतस.”

31 येशुनी उत्तर दिधं, “आते तुम्हीन ईश्वास करी राहीनात का?”

32 अशी येळ ई राहीनी, म्हणजे ईच जायेल शे की तुमनी दाणादाण व्हईसन तुम्हीन सर्व आपआपला घर जाशात अनं माले एकटा सोडशात; तरी मी एकला नही, कारण पिता मनासंगे शे.

33 या गोष्टी मी तुमले यानाकरता सांगेल शेतस की मनाकडतीन तुमले शांती भेटी. जगमा तुमले तरास व्हई तरी धीर धरा; मी जगले जिंकल शे.

17

येशुनी शिष्यसकरता प्रार्थना

1 या गोष्टी बोलानंतर येशुनी वर आकाशकडे दृष्टी करीसन बोलना, “हे पिता, येळ येळ शे; पोर्ग्यानी तुना गौरव कराले पाहिजे म्हणीसन तु आपला पोर्ग्यानं गौरव कर.”

2 जे तु पुत्रले देयल शे ते सर्वासले त्यानी सार्वकालिक जिवन देवाले पाहिजे, यानाकरता तु मनुष्यसवर त्याले अधिकार देयलच शे.

3 सार्वकालिक जिवन हाईच शे की त्यासनी, तु एकच सत्य देव त्या तुले, अनं ज्याले तु धाडेल शे, त्या येशु ख्रिस्तले वळखावं.

4 जे काम तु माले कराकरता दिधं ते पुरं करीसन मी पृथ्वीवर तुनं गौरव प्रकट करेल शे.

5 तर आते हे पिता, जग व्हवाना पहिले जे मनं गौरव तुनाजोडे व्हतं, त्यानावरतीन तु तुनाजोडेन मनं गौरव कर.

6 ज्या माणसे जगमा तु माले दिधात त्यासले मी तुनं नाव प्रकट करेल शे; त्या तुना व्हतात अनी तु त्या माले दिधात; अनी त्यासनी तुनं वचन पाळेल शे.

7 आते त्यासले समजेल शे की जे काही तु माले देयल शे ते सर्व तुनाकडतीन शे.

8 कारण ज्या वचने तु माले दिधात त्या मी त्यासले देयल शे; त्यासनी ते स्विकार करं; मी तुनाकडतीन वनु हाई त्यासनी खरोखर वळखं अनी तु माले धाडेल शे असा त्यासनी ईश्वास धरा.

9 त्यासनाकरता मी प्रार्थना करस; मी जगकरता प्रार्थना करस नही; तर ज्या तु माले देयल शे त्यासनाकरता; कारण त्या तुना शेतस.

10 जे मनं ते सर्व तुनं शे अनी जे तुनं ते मनं शे अनी त्यासनामा मनं गौरव व्हयेल शे.

11 यापुढे मी जगमा नही, त्या जगमा शेतस; मी तुनाकडे येस, हे पवित्र पिता, तु माले देयल आपला नावमा त्यासले सांभाळ, यानाकरता की जसं आपण एक शेतस तसं त्यासनी एक व्हावे पाहिजे.

12 ✨जोपावत मी त्यासनासंगे व्हतु तोपावत तु माले देयल तुना नावमा मी त्यासले राखं, त्यासना संभाळ करा, अनी नाशना पोर्ग्याशिवाय त्यासनामातीन कोणाच नाश व्हयना नही, यानाकरता की शास्त्रलेख पुरा व्हावे पाहिजे.

13 पण आते मी तुनाकडे येस; अनी त्यासना मनमा मना आनंद परीपूर्ण भेटाले पाहिजे म्हणीसन मी जगमा या गोष्टी सांगस.

14 मी तुनं संदेश त्यासले देयल शे, जगनी त्यासना व्देष करा; कारण जसं मी या जगना नही तसा त्या बी जगना नहीत.

15 तु त्यासले जगमातीन काढी ले अशी मी ईनंती करी नही राहीनु, तर तु त्यासले एक दुष्टपाईन सांभाळ, अशी ईनंती करी राहीनु.

16 जसं मी जगना नही तसा त्या बी जगना नहीत.

17 तु सत्यमा त्यासले पवित्र कर; तुनं वचन हाईच सत्य शे.

18 जसं तु माले जगमा धाडं तसं मी बी त्यासले जगमा धाडेल शे.

19 मी त्यासनाकरता स्वतःले तुनाकरता अपीन पवित्र करस, यानाकरता की त्यासनी बी सत्यतीन तुनाकरता पवित्र व्हावे पाहिजे.

20 मी फक्त त्यासनाकरता नही, तर त्यासना संदेशसवरतीन ज्या मनावर ईश्ववास ठेवतस त्यासनाकरता बी प्रार्थना करस.

21 यानाकरता हि प्रार्थना करस की त्या सर्वासनी एक व्हावे पाहिजे; हे पिता, जसं तु मनामा अनं मी तुनामा शे तसं त्यासनी बी आपलामा एक व्हावे पाहिजे, यानाकरता की तु माले धाडेल शे असा ईश्ववास जगनी धराले पाहिजे.

22 तु जे गौरव माले देयल शे ते मी त्यासले देयल शे, यानाकरता की जसं आपण एक शेतस, तसं त्यासनी बी एक व्हावे पाहिजे.

23 म्हणजे मी त्यासनामा अनी तु मनामा; यानाकरता की त्यासनी एक व्हाईसन पुरं व्हावे पाहिजे अनी त्यावरतीन जगनी वळखी लेवावे पाहिजे की तु माले धाडेल शे, अनी जशी तु मनावर प्रिती करी तशी त्यासनावर बी प्रिती करी.

24 हे पिता मनी अशी ईच्छा शे की, तु ज्या माले देयल शे त्यासनी बी जठे मी शे तठे मनाजोडे रहावे पाहिजे, यानाकरता की जे मनं गौरव तु माले देयल शे ते त्यासनी दखाले पाहिजे; कारण जगनी स्थापना व्हावना पहिले तु मनावर प्रिती करी.

25 हे न्यायसंपन्न पिता! जगनी तुले वळखं नही, मी तुले वळखं; अनी तु माले धाडेल शे अस यासनी वळखं.

26 मी तुनं नाव त्यासले सांगं अनी सांगत रहासु; यानाकरता की जी प्रिती तु मनावर करी ती त्यासनामा रहावे पाहिजे अनी मी बी त्यासनामा रहावे पाहिजे.

येशुले अटक करतस

(मत्तय २६:४७-५६; मार्क १४:४३-५०; लूक २२:४७-५३)

1 हाई प्रार्थना करानंतर येशु आपला शिष्यससंगे किद्रोन *नालाना पलिकडली बाजुले गया, तठे एक बगीच्या व्हता, त्यामा तो अनं त्याना शिष्य गयात.

2 हाई जागा त्याले धरी देणारा यहूदा याले बी माहीत व्हती; कारण येशु आपला शिष्यससंगे तठे कायम जाये.

3 तवय यहूदा, रोमी सैनिकनी एक पलटणले, अनी मुख्य याजक अनं परूशी यासनी धाडेल मंदिरना रक्षकसले लिसन तठे कंदील, मशाली अनं हत्यारं लिसन बगिचामा वना.

4 येशुले आपलावर जे काही येणारं व्हतं ते सर्व माहीत व्हतं म्हणीसन तो समोर वना अनी त्यासले बोलना, “तुम्हीन कोणले शोधी राहीनात?”

5 त्यासनी त्याले उत्तर दिधं की, “नासरेथ गावाना येशुले,” येशु त्यासले बोलना, “मी तो शे” त्याले धरी देणारा यहूदा त्यासनासंगे उभा व्हता.

6 “तो मी शे” अस बोलताच त्या मांगे सरकीन खाल जमीनवर पडणात.

7 तवय त्यानी त्यासले परत ईचारं, “तुम्हीन कोणा शोध करतस?” त्या बोलनात, “नासरेथ गावाना येशुना.”

8 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “तो मी शे” अस मी तुमले पहिलेच सांगं, “माले शोधी राहीनात तर या बाकीनासले जाऊ घा.”

9 “पिता, जे तु माले देयल शे त्यानामातीन एक बी मी दवडायेल नही,” अस जे वचन तो बोलना ते पुरं व्हवाले पाहिजे म्हणीसन हाई व्हयनं.

10 शिमोन पेत्रकडे तलवार व्हती, ती त्यानी काढीसन प्रमुख याजकना दासवर चालाडी अनी त्याना उजवा कान कापी टाका; त्या दासनं नाव मल्लख व्हतं.

11 ✨येशु पेत्रले बोलना, “तलवार म्यानमा घाल; पितानी जो दुःखना प्याला माले देयल शे, तो मी पेवाना नही का?”

हन्ना समोर येशु

12 मंग रोमी पलटण, सेनानायक अनी यहूदीसना शिपाईसनी येशुले धरीन बांधं.

13 अनी पहिले त्याले हन्नाकडे लई गयात; कारण कैफा जो त्या वरीस प्रमुख याजक व्हता त्याना हाऊ सासरा व्हता.

* 18:1 18:1 किद्रोन एक नाला व्हता त्यानं नाव शे ☆ 18:11 १८:११ मत्तय २६:३९; मार्क १४:३६; लूक २२:४२

14 ☆ एक माणुसनी लोकसकरता मरावं हाई हितनं शे असा ज्यानी यहदीसले सल्ला दिधा, तोच हाऊ कैफा व्हता.

पेत्र येशुले नकारस

(मत्तय २६:६९, ७०; मार्क १४:६६-६८; लूक २२:५५-५७)

15 शिमोन पेत्र अनी दुसरा एक शिष्य या येशुना मांगे गयात. तो शिष्य प्रमुख याजकना वळखना व्हता अनी तो येशुनासंगे प्रमुख याजकना घरना वाडामा गया.

16 पेत्र दारजोडे बाहेर उभा व्हता, यामुये जो दुसरा शिष्य प्रमुख याजकना वळखना व्हता त्यानी बाहेर ईसन अनं व्दारपालिकाले सांगिन पेत्रले मझार लई गया.

17 यावरतीन ती पोरं व्दारपालिका पेत्रले बोलनी, “तु बी त्या माणुसना शिष्यसमाधत्ता शे का?” त्यानी सांगं “नही, मी नही.”

18 तवय थंडी व्हती म्हणीसन दासलोके अनी शिपाई कोळसाना ईस्तव चेटाडीसन शेकत उभा व्हतात; अनी त्यासनासंगे पेत्र बी उभा राहीसन शेकी राहिता.

प्रमुख याजक येशुले प्रश्न ईचारस

(मत्तय २६:५९-६६; मार्क १४:५५-६४; लूक २२:६६-७१)

19 तवय प्रमुख याजकनी येशुले त्याना शिष्यबद्दल अनी त्यानी शिकवणबद्दल ईचारं.

20 येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “मी सर्व लोकससंगे उघड बोलेल शे; जठे सभास्थानमा अनं मंदिरमा सर्व यहदी एकत्र जमतस तठे मी नेहमी शिक्षण दिधं, गुप्त अस काहीच बोलनु नही,

21 माले का बरं ईचारस? मी काय बोलनु हाई ज्यासनी ऐकं त्यासले ईचार; मी जे बोलनु ते त्यासले माहीत शे.”

22 येशु असा बोलना म्हणीसन त्यानाजोडे जो शिपाई उभा व्हता त्यानी येशुले थापड मारीसन बोलना, “तुनी ईतली हिम्मत तु प्रमुख याजकले अस उत्तर देस का?”

23 येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “मी वाईट बोलनु व्हई तर त्याबद्दल साक्ष दे, बराबर बोलनु व्हई तर माले का बरं मारी राहीना?”

24 तवय हन्नानी त्याले प्रमुख याजक कैफाकडे बांधेलच धाडं.

पेत्र येशुले परत नकारस

(मत्तय २६:७१-७५; मार्क १४:६९-७२; लूक २२:५८-६२)

25 शिमोन पेत्र शेकत उभा व्हता तठे ज्या उभा व्हतात त्या त्याले बोलनात, “तु बी त्याना शिष्यसमाधला शे का?” तो नकारीसन बोलना, “नही, मी नही.”

26 मंग ज्याना कान पेत्रनी कापा व्हता त्याना एक नातेवाईक प्रमुख याजकसना दाससपैकी एक व्हता तो त्याले बोलना, “मी त्यानासंगे तुले बागमा दखं नव्हतं का?”

27 पेत्रनी परत नकार; अनी तवयच कोंबडा कोकायना.

येशुले पिलात पुढे लई जातस

(मत्तय २७:१, २, ११-१४; मार्क १५:१-५; लूक २३:१-५)

28 नंतर त्यासनी रामपारामा येशुले कैफाना घरतीन रोमी राजभवनमा लई गयात, पण यहूदी अधिकारी राजभवनमा गयात नही, कारण वल्हांडण सणनं जेवणकरता येवाले पाहिजे म्हणीसन त्या स्वतःले धार्मीक अनी शुध्द असा दखी राहीतात.

29 यामुये पिलात त्यासनाकडे बाहेर ईसन बोलना, “तुम्हीन या माणुसवर काय आरोप आनतस?”

30 त्यासनी त्याले उत्तर दिधं, “तो दोषी नही र्हाता तर आम्हीन त्याले तुमना स्वाधिन करतु नही.”

31 पिलातनी त्यासले सांगं, “तुम्हीन त्याले लई जाईसन तुमना शास्त्रप्रमाणे त्याना न्याय करा.” यहूदी त्याले बोलनात, “कोणा जीव लेवाना आमले अधिकार नही.”

32 ✨ आपण कोणता मरणघाई मरावं शेतस हाई सांगतांना येशुनी जे वचन सांगेल व्हतं ते पुरं व्हावं म्हणीसन अस व्हयनं.

33 यामुये पिलात परत राजभवनमा गया, अनी येशुले बलाईसन बोलना, “तु यहूदीसना राजा शे का?”

34 येशुनी उत्तर दिधं, “तु स्वतःव्हईसन म्हणी राहीना की दुसरानी तुले मनाबद्दल सांगं?”

35 पिलातनी उत्तर दिधं, “मी यहूदी शे का? तुनाच लोकसनी अनी मुख्य याजकसनी तुले मना स्वाधीन करं; तु असं काय करं?”

36 येशुनी उत्तर दिधं, “मनं राज्य या जगनं नही; मनं राज्य या जगनं र्हातं तर मी यहूदी अधिकारीसना स्वाधीन व्हावे नको म्हणीसन मना अनुयायी लढाई करतात, पण मनं राज्य आठलं नही.”

37 यावरतीन पिलात त्याले बोलना, “तर तु राजा शे का?” येशुनी उत्तर दिधं, “मी राजा शे अस तुच म्हणस, मी यानाकरता जन्मेल शे अनी यानाकरता जगमा येल शे की सत्यबद्दल साक्ष देवाले पाहिजे, जो कोणी सत्यना शे तो मनी वाणी ऐकस.”

38 पिलात त्याले बोलना, “सत्य काय शे?” अस बोलीन परत तो यहूदीसकडे बाहेर गया अनी बोलना, त्यानामा माले काहीच अपराध दखाई नही राहीना.

येशुले मरणदंडनी शिक्षा देतस

(मत्तय २७:१५-३१; मार्क १५:६-२०; लूक २३:१३-२५)

39 पण वल्हांडणमा मी तुमनाकरता एक माणुले सोडानं अशी तुमनी रित शे; म्हणीसन मी तुमनाकरता यहूदीसना राजाले सोडानं अशी तुमनी ईच्छा शे का?

40 तवय त्या परत वरडीन बोलनात, “नही, याले नको, तर आमनाकरता बरब्बाले सोडा,” बरब्बा हाऊ एक लुटारू व्हता.

19

1 नंतर पिलातनी येशुले लिसन फटका माराले सांगं.

2 शिपाईसनी काटासना फांदीना मुकूट तयार करीसन त्याना डोकामा घाला अनं जांभळा कपडा त्याले घालात.

3 अनी त्या त्यानाकडे ईसन बोलनात, “हे यहूदासना राजा, चिरायु होवो!” मंग त्यासनी त्याले चापट्या मार्यात.

4 तवय पिलातनी परत बाहेर ईसन यहूदीसनी गर्दीले सांगं, “त्यानामा माले काहीच अपराध दखास नही, हाई तुमले समजाले पाहिजे म्हणीसन मी त्याले तुमनाकडे बाहेर आनस.”

5 तवय येशु जांभळा कपडा अनी काटासना मुकूट घालेल असा बाहेर वना अनी पिलात त्यासले बोलना, “दखा, हाऊ माणुस!”

6 मुख्य याजक अनी त्यासना मंदिरना रक्षक त्याले दखीन वरडीसन बोलनात, “त्याले कुसखांबवर खिया! कुसखांबवर खिया!” पिलात त्यासले बोलना, “तुम्हीनच त्याले लिसन कुसखांबवर खिया, कारण माले त्यानामा अपराध दखाई नही राहीना.”

7 यहूदीसनी त्याले उत्तर दिधं, “आमले शास्त्र शे, अनी शास्त्रप्रमाणे यानी मरालेच पाहिजे, कारण यानी मी स्वतः देवना पोर्या शे असा दावा करेल शे.”

8 यावरतीन पिलात हाई बोलनं ऐकीसन आखो भ्याई गया.

9 अनी तो परत राजभवनमा जाईसन येशुले बोलना, “तु कोठेन येल शे?” पण येशुनी त्याले उत्तर दिधं नही.

10 मंग पिलातनी त्याले सांगं, “मनासंगे बोलस नही का? तुले सोडाना अधिकार माले शे, अनी तुले कूसखांबवर खियाना अधिकार बी माले शे, हाई तुले माहीत नही का?”

11 येशुनी उत्तर दिधं, “तुले देवकडतीन अधिकार भेटता नही तर तो मनावर अजिबातच चालता नही; यामुये ज्यानी माले तुना स्वाधिन करेल शे तो दोषी शे अनी त्यानं पाप अधिक शे.”

12 यावरतीन पिलातनी त्याले सोडाकरता बरीच खटपट करी; पण यहूदी आरडाओरड करीसन बोलनात, “तुम्हीन याले सोडं तर तुम्हीन कैसरना मित्र नही; जो कोणी स्वतः राजा शे असा दावा करस तो कैसरले विरोध करस.”

13 या शब्द ऐकीसन पिलातनी येशुले बाहेर आणं अनी इब्री भाषामा “गब्बाथा” म्हणजे फरसबंदी या नावना जागावर हाई न्यायासन व्हतं त्यावर बसना.

14 तवय वल्हांडण सणना तयारीना दिनले जवळजवळ दुपार व्हायेल व्हाती; तवय त्यानी यहूदीसले सांगं, “दखा, हाऊ तुमना राजा!”

15 यावरतीन त्या वरडनात, “मारी टाका, त्याले मरी टाका! त्याले कूसखांबवर खिया!”

पिलात त्यासले बोलना, “मी तुमना राजाले कूसखांबवर खियानं का?” मुख्य याजकसनी उत्तर दिधं, “कैसरशिवाय आमले कोणीच राजा नही!”

16 मंग पिलातनी त्याले कूसखांबवर खियाकरता त्यासना हवाले करं. त्यासनी येशुले आपला ताबामा लिधं.

येशुले कूसखांबवर खियतस

(मतय २७:३२-४४; मार्क १५:२१-३२; लूक २३:२६-४३)

17 तो आपला कूसखांब स्वतः ली जाईसन कवटीनी जागा म्हणतस तठे गया; ती जागाले इब्री भाषामा “गुलगुथा” म्हणतस

18 तठे त्यासनी त्याले अनी त्यानासंगे दुसरा दोन्हीसले, एकले एकबाजुले अनी दुसराले दुसरी बाजुले अनी येशुले मझार, अस कूसखांबवर खियं.

19 पिलातनी दोषपत्र बी लिखीसन कूसखांबना वर लावं; त्यामा “यहूदीसना राजा नासोरी येशु” अस लिखेल व्हतं.

20 येशुले कूसखांबवर खियं ती जागा शहरना जोडेच व्हाती, म्हणीसन बराच यहूदीसनी ते दोषपत्र वाचं, त्या इब्री, रोमी अनं ग्रीक या भाषामा लिखेल व्हतं.

21 यामुये यहूदीसना मुख्य याजक पिलातले बोलनात, “यहूदीसना राजा अस लिखु नको, तर ‘मी यहूदीसना राजा शे, असा तो बोलना, अस लिख.’ ”

22 पिलातनी उत्तर दिधं, “मी जे लिखं ते लिखं.”

23 शिपाईसनी कूसखांबवर येशुले खियानंतर त्याना कपडा लिधात अनी एक एक शिपाईसले एक एक भाग असा त्याना चार तुकडा करात; त्यासनी अंगरखा बी लिधा; तो अंगरखा शियेल नव्हता तो खालपावत पुरा ईनेल व्हता.

24 यामुये त्या एकमेकसले बोलनात, “याले आपण फाडानं नही, तर कोणले हाऊ भेटी हाई चिट्ठ्या टाकीन दखुत,” हाई यानाकरता व्हयनं की,

“त्यासनी मना कपडा आपसमा वाटी लिधात,

अनी मना अंगरखावर चिट्ठ्या टाक्यात,”

असा जो शास्त्रलेख तो पुरा व्हाले पाहिजे. तसच शिपाईसनी करं.

25 येशुना कूसखांबजोडे त्यानी माय, त्यानी मावशी, क्लोपानी बायको मरीया, अनी मरीया मगदालीया, ह्या उभ्या व्हत्यात.

26 मंग येशुनी आपली मायले अनी ज्या शिष्यवर त्यानी प्रिती व्हती त्याले जोडे उभं राहेल दखीसन मायले बोलना, “बाई, दख, हाऊ तुना पोर्ग्या!”

27 मंग तो शिष्यले बोलना, “दख, हाई तुनी माय!” ती येळपाईन त्या शिष्यनी तिले आपला घर रहावाले लई गया.

येशुनं मरणं

(मत्तय २७:४५-५६; मार्क १५:३३-४१; लूक २३:४४-४९)

28 यानानंतर सर्व पुरं व्हई जायेल शे हाई समजीसन येशुनी शास्त्रलेख पुरा व्हावाले पाहिजे म्हणीसन, “माले तिश लागेल शे” अस बोलना.

29 तठे आंब भरीन ठेयल एक भांडं व्हतं म्हणीसन त्यासनी आंबना भरेल स्पंज एजोबना काठीवर बसाडीसन त्याना तोंडले लावा.

30 येशुनी आंब लेवानंतर, “पुरं व्हई गयं” अस सांगं; अनी मान टाकीसन जीव सोडा.

येशुले कुशीमा भाला मारतस

31 तो तयारीना दिन व्हता, म्हणीसन शब्बाथ दिनले शरीर कूसखांबवर रहावाले नको, कारण शब्बाथ दिनले खूप मोठा दिन मानेत, म्हणीसन त्यासना पाय मोडीसन त्यासले लई जावानं अशी यहूदी अधिकारीसनी पिलातकडे ईनंती करी.

32 मंग शिपाईसनी ईसन त्यानासंगे कूसखांबवर खियेल पहिलाना अनी दुसराना पाय मोडात.

33 पण येशुकडे ईसन तो पहिलाच मरी जायेल शे अस दखीसन त्यासनी त्याना पाय मोडात नहीं.

34 तरी शिपाईसपैकी एकजणनी त्यानी कुशीमा भाला खोपसा, तवय रक्त अनी पाणी निघनं.

35 ज्यानी हाई दखं त्यानी साक्ष देयल शे अनं त्यानी साक्ष खरी शे; आपण खरं बोली राहीनु हाई त्याले माहीत शे, यानाकरता की तुम्हीन बी ईश्वास धराले पाहिजे.

36 “त्यानं हाड मोडावं नहीं” हाऊ शास्त्रलेख पुरा व्हाले पाहिजे म्हणीसन या गोष्टी घडण्यात.

37 ✨शिवाय दुसरा बी शास्त्रलेखमा असं लिखेल शे की, “ज्यासनी त्याले खियं त्या त्यानाकडे दखतीन.”

येशुले कबरमा ठेवतस

(मत्तय २७:५७-६१; मार्क १५:४२-४७; लूक २३:५०-५६)

38 त्यानानंतर अरिमथाई गावना योसेफ हाऊ येशुना एक शिष्य होता तो यहूदी अधिकारीसना धाकमुये गुप्त शिष्य असा व्हता त्यानी येशुनं शरीर लई जावाकरता पिलातजोडे ईनंती करी. पिलातनी परवानगी देवावर त्यानी जाईसन त्यानं शरीर लई गया.

39 ✨अनी येशुकडे एका रातले येल निकदेम बी योसेफसंगे गंधरस अनं अगरू यानं जवळपास तिस किलो मिश्रण लिसन वना.

40 दोन जणसनी येशुनं शरीर लिसन यहूदीसना उत्तरकार्यना रितप्रमाणे सुगंध द्रव्य लाईसन तागना कपडामा गुंडाळं.

41 जी ठिकाणवर त्याले कूसखांबवर खियेल व्हतं ती ठिकाणवर एक बगीचा व्हता त्यामा एक नवी कबर व्हती, तिमा तोपावत कोणलेच ठेयल नव्हतं.

42 पुढला दिन यहूदीसना शब्बाथ दिन रूहावामुये त्या दिन पहिलेच त्यासनी येशुले तळे ठेवं, कारण ती कबर जोडे व्हती.

20

रिकामी कबर

(मत्तय २८:१-८; मार्क १६:१-८; लूक २४:१-१२)

1 रविवारले पहाटले अंधार व्हता तवय मरीया मग्दालीया कबरजोडे वनी, अनी कबरनी तोंडवरनी धोंड काढेल शे अस तिनी दखं.

2 तवय ती शिमोन पेत्र अनी ज्यानावर येशुनी प्रिती व्हती असा तो दुसरा शिष्य यासनाकडे पयत जाईसन ती त्यासले बोलनी, “त्या प्रभुले कबरमातीन लई गयात; अनी त्याले कोठे ठेयल शे हाई आमले माहीत नही!”

3 यावरतीन पेत्र अनी तो दुसरा शिष्य कबरकडे जावाले निघनात.

4 तवय त्या दोन्ही संगेच पयनात; तो दुसरा शिष्य पेत्र पेक्षा लवकर पुढे पयत कबरजोडे पहिले पोहचना.

5 अनी डोकाईन त्यानी तागना कपडा पडेल दखात, पण तो मझार गया नही.

6 मंग शिमोन पेत्र बी त्याना मांगतीन ईसन पोहचना अनं तो सरळ कबरमा गया. अनी तागना कपडा पडेल दखात

7 अनं जो रूमाल त्याना डोकाले व्हता तो तागना कपडासकडे नही, तर येगळीकडेच गुंडाळीन पडेल शे अस त्यानी दखं.

8 तवय जो दुसरा शिष्य पहिले कबरजोडे वनता तो बी मझार गया, अनी त्यानी दाखीसन ईश्वास धरा.

9 त्यानी मरेल मातीन परत जिवत व्हनं हाई व्हवानं आवश्यक शे, हाऊ शास्त्रलेख तोपावत त्यासले समजना नही.

10 तवय त्या शिष्य परत आपला घर गयात.

येशु मरीया मग्दालीयाले दर्शन देस

(मत्तय २८:९-१०; मार्क १६:९-११)

11 ईकडे मरीया बाहेर कबरनीजोडे रडत उभी व्हती; अनी रडता रडता तिनी कबरमा डोकाईन दखं.

12 तवय जठे येशुनं शरीर ठेयल व्हतं तठे पांढरा शुभ्र कपडा घालेले दोन देवदूत, एक उशीकडे अनी एक पायथाकडे, असा बठेल तिनी दखात.

13 त्या तिले बोलनात, “बाई, का बरं रडस?” ती त्यासले बोलनी, “त्या मना प्रभुले लई गयात, अनी त्याले कोठे ठेयल शे हाई माले माहीत नही म्हणीसन.”

14 अस बोलीसन ती पाठमोरी फिरनी, तो तिनी येशुले उभा असा दखा, पण तो येशु शे हाई तिले समजनं नही.

15 येशुनी तिले ईचारं, “बाई, का बरं रडस? तो कोण शे ज्याले तु शोधी राहीनी?” तो माळी शे अस समजीन तीनी त्याले ईचारं, “दादा, तु त्याले आठेन

लई जायेल व्हई तर त्याले कोठे ठेयल शे हाई माले सांग, म्हणजे मी त्याले लई जासु.”

16 येशुनी तिले सांगं, “मरीया!” ती त्यानाकडे वळीसन त्याले इब्री भाषामा बोलनी, “रब्बुनी!” म्हणजे “गुरजी!”

17 येशुनी तिले सांगं, “माले शिवु नको, कारण मी अजुन पिताकडे वर जायेल नही शे; तर मना भाऊसकडे जाईसन त्यासले सांग, जो मना पिता अनी तुमना पिता अनं मना देव अनी तुमना देव त्यानाकडे मी वर जाई राहीनु.”

18 मरीया मग्दालीयानी जाईसन, मी प्रभुले दरुं, अनं त्यानी माले या गोष्टी सांग्यात, हाई बातमी तिनी शिष्यसले सांगी.

येशु त्याना शिष्यसले दर्शन देस

(मत्तय २८:१६-२०; मार्क १६:१४-१८; लूक २४:३६-४९)

19 त्याच रोज म्हणजे रविवारले सध्याकाय व्हावावर, जठे शिष्य व्हातात तठला दारं यहूदी अधिकारीसना धाकमुये बंद व्हातात, तरी येशु तठे वना अनी मझार उभा राहीसन त्यासले बोलना, “तुमले शांती असो,”

20 अस बोलीसन त्यानी आपला हात अनी कुस त्यासले दखाडी; तवय प्रभुले दखीसन शिष्यसले आनंद व्हयना.

21 येशु परत त्यासले बोलना, “तुमले शांती असो; जसं पितानी माले धाडेल शे तसं मी बी तुमले धाडस.”

22 असं बोलीन त्यानी त्यासनावर फूकरं टाकी अनी त्यासले सांगं, “पवित्र आत्मा ल्या.

23 ☆ ज्या कोणा पापनी तुम्हीन क्षमा करतस त्यानी क्षमा व्हयेल शे; अनी जर तुम्हीन कोणा पापसनी क्षमा नही करी तर त्याना पापसनी क्षमा नही व्हावू.”

येशु अनी थोमा

24 येशु वना तवय बारामातील एक, दिदूम म्हणजे जुळा म्हणेत तो थोमा, हाऊ त्यासनासंगे नव्हता.

25 यामुये दुसरा शिष्यसनी त्याले सांगं, “आम्हीन प्रभुले दरुं,” तरी तो बोलना, “त्या हातमा खियासना वणं दखाशिवाय, खियासना वणमा आपला बोटं घालीसन दखाशिवाय अनी त्यानी कुशीमा आपला हात घालीन दखाशिवाय मी ईश्वास धरावुच नही.”

26 मंग आठ दिन नंतर त्याना शिष्य परत मझार व्हतात तवय त्यासनासंगे थोमा व्हता, तवय बी दारे बंद व्हतात तरी येशु ईसन मझार उभा राहीसन बोलना, “तुमले शांती असो.”

27 मंग तो थोमाले बोलना, “तु आपला बोट ईकडे करीसन मना हात दखं, अनी आपला हात ईकडे पुढे करीसन मनी कुशीमा घाल अनी अईश्वास राह नको, तर ईश्वास धरणारा बन!”

28 थोमा त्याले बोलना, “मना प्रभु अनी मना देव!”

29 येशुनी त्याले सांगं, “माले दखं म्हणीसन तु ईश्वास धरेल शे का? माले दखाशिवाय ईश्वास धरणारा त्या धन्य!”

या शुभवर्तमानना हेतु

30 या पुस्तकमा लिखेल नहीत असा आखो बराच चिन्ह चमत्कार येशुनी आपला शिष्यसनासमोर करात.

31 येशु हाऊ देवना पोर्या ख्रिस्त शे असा तुम्हीन ईश्वास धराले पाहिजे, अनी त्यानावर ईश्वास धरीसन तुमले त्याना नावतीन जिवन प्राप्त व्हावेले पाहिजे, म्हणीसन हाई लिखाई जायेल शे.

21

येशु सात शिष्यसले दर्शन देस

1 त्यानानंतर तिबिर्या नावना तलावजोडे परत एकदाव येशु शिष्यसमा परत प्रकट व्हयना अनी तो असा प्रकट व्हयना;

2 शिमोन पेत्र, दिदम म्हणजे जुळा म्हणेत तो थोमा, गालीलमाधला काना गावना नथनेल, जब्दीना दोन्ही पोर्या अनं त्याना शिष्यसमाधला दुसरा दोनजण या सर्व एकत्र व्हतात.

3 ✨शिमोन पेत्रनी त्यासले सांगं, “मी मासा धराले जास.” त्या त्याले बोलनात, “आम्हीन बी तुनासंगे येतस.” तवय त्या निंघीसन नावमा बठनात अनी त्या रातले त्यासनी काहीच धरं नही.

4 मंग पहाट व्हवाना येळले येशु तलावना किनारले उभा राहीना; तोपावत तो येशु शे हाई शिष्यसले समजनं नव्हतं.

5 तवय येशुनी त्यासले ईचारं, “तरुणसवन, तुम्हीन काही पकडेल शे का नही?” त्यासनी, “काही नही” अस त्याले उत्तर दिधं.

6 ☆त्यानी त्यासले सांगं, “तुम्हीन नावनी उजवी बाजुले जाळं टाका म्हणजे तुमले सापडी” यामुये त्यासनी जाळं टाकं, तवय मासासना घोळकामुये त्यासनाघाई ते ओढाई नही राहीतात ईतला मासा त्या जाळंमा अडकनात.

7 यावरतीन ज्या शिष्यवर येशुनी प्रिती व्हती तो पेत्रले बोलना, “प्रभु शे, हाऊ प्रभु शे!” हाई ऐकीसन शिमोन पेत्रनी अंगरखा घालीसन तो कंबरले गुंडाळा, कारण तो उघडाच व्हता, अनी तलावमा कुदी गया.

8 दुसरा शिष्य धाकली नाववर मासासनी भरेल जाळं वढत वढत किनारवर वनात. कारण त्या किनारापाईन जास्त दुर नव्हतात, त्या जवळपास शंभर मीटरवर व्हतात.

9 मंग काठवर उतरीसन त्यासनी कोळसाना ईस्तव अनी त्यावर भुजेल मासा अनी भाकर दखी,

10 “येशुनी त्यासले सांगं, तुम्हीन आते धरेल मासासमातीन काही आणा.”

11 यामुये शिमोन पेत्रनी नावमा चढीसन एक शे त्रेपन्न मोठा मासासघाई भरेल जाळं काठवर ओढी आणं; इतला व्हतात तरी जाळं फाटनं नही.

12 येशु त्यासले बोलना, या जेवा तवय तो प्रभु शे हाई त्यासले समजनं, म्हणीसन तु कोण शे हाई त्याले ईचाराकरता शिष्यसमातीन कोणी हिम्मत करी नही.

13 येशुनी ईसन भाकर लिधी अनी त्यासले दिधी; तसाच मासा बी दिधात.

14 येशु मरेल मातीन ऊठानंतर आपला शिष्यसले प्रकट व्हयना ती हाई तिसरी येळ.

येशु अनी पेत्र

15 त्यासनं जेवण व्हवानंतर येशुनी शिमोन पेत्रले सांगं,

“योहानना पोरया शिमोन, यासनापेक्षा तु मनावर जास्त प्रेम करस का? तो त्याले बोलना, हो, प्रभु, तुमनावर मी प्रेम करस हाई तुमले माहीत शे.” येशुनी त्याले सांगं, “मना कोकरासले चार.”

16 परत दुसरीदाव तो बोलना, “योहानना पोरया शिमोन, मनावर प्रेम करस का?” तो त्याले बोलना, “हो, प्रभु, मी तुमनावर प्रेम करस, हाई तुमले माहीत शे.” येशु त्याले बोलना, “मना मेंढरसले सांभाळ.”

17 तिसरीदावं तो त्याले बोलना, “योहानना पोरया शिमोन, मनावर प्रेम करस का? मनावर प्रेम करस का?” अस तिसरीदावं तो बोलना. म्हणीसन पेत्र दुःखी

व्हईसन त्याले बोलना, “प्रभु, तुमले सर्व माहीत शे; मी तुमनावर प्रेम करस हाई तुम्हीन वळखेल शे.” येशुनी त्याले सांगं, “मना मेंढरसले चार,

18 मी तुले खरंखरं सांगस, तु तरूण व्हता तवय स्वतः कंबर बांधीन तुनी ईच्छा व्हयी तठे तु जाये; पण तु म्हतारा व्हशी तवय हात लांब करशी अनी दुसरा माणुस तुनी कंबर बांधीसन तुनी ईच्छा व्हवाव नही तठे तुले लई जाई.”

19 तो कोणता प्रकारना मरणघाई देवन गौरव कराव शे हाई सुचाडाकरता तो हाई बोलना. अनी अस बोलानंतर तो त्याले बोलना, “मनामांगे ये!”

येशु अनी त्याना शिष्य

20 मंग पेत्र मांगे फिरना अनी ज्या शिष्यवर येशुनी प्रिती व्हती अनी जो जेवणना येळले येशुना जोडे बठेल व्हता अनी मांगे वळीसन “प्रभु, तुले धरी देणारा कोण शे, अस बोलना व्हता, त्याले त्यानी मांगे चालतांना दखं.”

21 त्याले दखीन पेत्रनी येशुले ईचारं, “प्रभुजी, यानं काय?”

22 येशुनी त्याले सांगं, “मी परत येसु तोपावत त्यानी जगावं अशी मनी ईच्छा व्हई तर त्यानं तुले काय? तु मनामांगे ये.”

23 यावरतीन तो शिष्य मरावं नही अशी बात अनुयायीसमा पसरनी; तरी तो मरावं नही अस येशुनी त्याले सांगं नव्हतं, तर “मी परत येसु तोपावत त्यानी जगावं अशी मनी ईच्छा व्हई तर त्यानं तुले काय?” अस बोलना व्हता.

24 जो शिष्य या गोष्टीसबद्दल साक्ष देस अनी ज्यानी या गोष्टी लिख्यात तोच हाऊ शे; अनी त्यानी साक्ष खरी शे हाई आमले माहीत शे.

सारांश

25 येशुनी करेल दुसरा बराच कामे शेतस, त्या सर्व एक एक लिखात तर लिखेल पुस्तके या जगमा मावावुत नही, अस माले वाटस.

प्रेम संदेश

**The Gospels of Matthew and Mark in the Ahirani
language of India. Ahirani: प्रेम संदेश (Bible)**

copyright © 2023 The Word for the World International and Ahirani Christi
Iswari Mandli, Sakri, Dhule, Maharashtra

Language: अहिराणी (Ahirani)

Contributor: The Word for the World International

प्रेम संदेश

जुना करार, 2025

The Old Testament Books in Ahirani Language

The Word for the World International

This translation is made available to you under the terms of the Creative
Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in
any format and to make reasonable revisions and adaptations of this
translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in
a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily
endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions
under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are
licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses,
please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word
involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation
22:18-19.

2025-07-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 10 Jul 2025 from source files
dated 11 Jul 2025

6e2997e4-b06d-5108-bd98-2b3ff67a6f92